

BULLETIN

LEGISLATIVA — KOMENTÁŘE — INFORMACE

ÚČETNÍ PORADCE

ÚČETNÍ poradce

softwarový informační systém

Účetní poradce obsahuje kompletní soubor legislativy a výkladů souvisejících s podnikáním, účetnictvím a daněmi, poslední úplná platná znění všech aktuálních právních předpisů publikovaných ve sbírce zákonů, Finančním zpravodaji, Cenovém věstníku aj.

- 15 let zkušeností, více jak 9000 spokojených uživatelů
- používá i státní správa - Ministerstvo financí
- bezplatné průběžné aktualizace prostřednictvím internetu
- pravidelné čtvrtletní aktualizace na médiu

- Více než 4000 výkladů, řešených formou otázek a odpovědí Svazu účetních z oblasti účetní a daňové problematiky
- 15 odborných manuálů k vybraným komplexním tématům
- Jednoduché ovládání
- Stavebnicové rozšiřování základního systému
- Minimální nároky na technické prostředky
- Barevné zvýraznění změn v novelách předpisů
- Fulltextové vyhledávání slov, slovních spojení a frází
- Přehledné řazení předpisů a jejich novel

**MOŽNOST STAŽENÍ DEMO VERZE SYSTÉMU ÚČETNÍ PORADCE
ČI NÁKUPU V NAŠEM E-SHOPU NALEZNETE NA WWW.MBM.CZ**

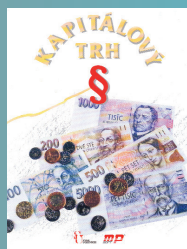
ČLENOVÉ KCÚ MAJÍ SLEVOU 30 % Z POŘIZOVACÍ CENY.

ROZŠIŘUJÍCÍ MODULY

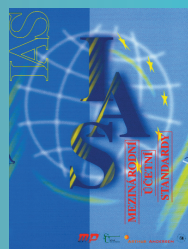
Smlouvy
o zamezení
dvojího zdanění

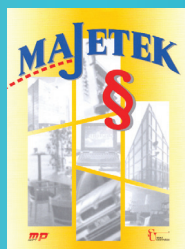
Kapitálový
trh

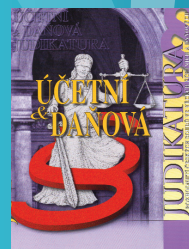
Mezinárodní
regulace
účetnictví a daní

Majetek

Účetní a daňová
judikatura

Výhradní distributor: MBM Trans s.r.o., Vlkova 20,
130 00 Praha 3 - Žižkov, Tel.: +420 222 717 818,
e-mail: mbm@mbm.cz, www.mbm.cz

MBM Trans®

SVAZ
ÚČETNÍCH®

MP
SOFT

BULLETIN 1/2010

LEGISLATIVA — KOMENTÁŘE

Interpretace NÚR č. I-15: Zúčtování nevyplacených přiznaných podílů na zisku	2
Z Koordinačního výboru MF ČR a KDP ČR	4
Karuselové podvody s DPH	12
Zbytková hodnota a komponentní odpisování v českém účetnictví	14
Informace z ČSSZ — změny pro rok 2010	17
Novela zákona o DPH od 1. ledna 2010	19
Nová legislativa	30
Informace z Ministerstva financí	35

JUDIKÁTY

Ze Sbírky rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ČR	41
--	----

INFORMACE

Praktické postřehy k tématu kreditní informace	43
Monitor	45
Ze zákulisí (mimořádný sněm a další události, vzdělávací projekty)	48

VZDĚLÁVÁNÍ

Základní slovníček německé účetní a daňové terminologie — I. část	53
---	----

POZVÁNKY

Pozvánky na vzdělávací akce Komory	56
------------------------------------	----

Interpretace NÚR č. I-15

Zúčtování nevyplacených přiznaných podílů na zisku (dále jen dividend)

Účetní jednotky jsou povinny vést účetnictví tak, aby účetní závěrka sestavená na jeho základě podávala věrný a poctivý obraz předmětu účetnictví a finanční situace účetní jednotky (§ 7 odst. 1 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů). Za vedení účetnictví je odpovědná účetní jednotka. Tato interpretace není právně závazným stanoviskem, pouze vyjadřuje odborný názor Národní účetní rady a může být aplikována pouze v kontextu s Předmluvou Národní účetní rady k interpretačním českých účetních standardů. Postup popsáný v této interpretaci poskytuje účetní jednotce návod v případech, kdy má jejich aplikace významný dopad na informace uvedené v účetní závěrce a kdy informační přínosy jsou větší než náklady nutné na jejich získání.

POPIS PROBLÉMU

1. Akciové společnosti přiznávají dividendu na základě valnou hromadou schváleného návrhu na rozdělení disponibilního zisku vytvořeného a zdaněného v předcházejících účetních a zdaňovacích obdobích.
2. Přiznaná dividendu představuje nárok akcionáře vyjádřený v účetnictví jako závazek společnosti vůči akcionářům, který je následně snížen o daň stanovenou na základě zvláštní sazby daně v souladu s § 36 zákona o daních z příjmů (ZDP), s výjimkou dividend osvobozených od daně podle § 19 ZDP.
3. Čistá dividendu je splatná v termínu stanoveném ve stanovách nebo valnou hromadou, nejpozději v termínu uvedeném v § 178 odst. 7 obchodního zákoníku, tj. do tří měsíců ode dne, kdy bylo přijato usnesení valné hromady o rozdělení zisku.
4. Obchodní zákoník v § 178 odst. 8 dále uvádí, že neurčí-li stanovy nebo usnesení valné hromady anebo dohoda s akcionářem jinak, je společnost povinna vyplatit dividendu na své náklady a nebezpečí na adrese akcionáře vedené v seznamu akcionářů ke dni splatnosti dividendy, pokud vydala akcie na jméno, nebo na adrese vedené v evidenci zaknihovaných cenných papírů v části určené pro emitenta k rozhodnému dni, pokud

vydala zaknihované akcie na majitele. Pokud společnost vydala listinné akcie na majitele, určí místo výplaty dividendy stanovy nebo rozhodnutí valné hromady, pokud nebylo dohodnuto něco jiného. Nebylo-li místo výplaty určeno, vyplatí společnost dividendu akcionáři v místě sídla společnosti.

5. V řadě případů se stává, že akcionáři si dividendu nevyzvednou (zejména v případech akcionářů z kupónové privatizace), ať již z jakéhokoli důvodu, přičemž společnosti vykazují v pasivech rozvahy závazky z titulu neuplatněného nároku na výplatu dividend po dlouhou dobu.
6. V této souvislosti vznikají otázky:
 - (a) po jakou dobu má účetní jednotka závazek představující nárok akcionáře na výplatu dividend vykazovat v rozvaze,
 - (b) jak zaúčtovat případné vyvedení tohoto závazku z rozvahy.

ŘEŠENÍ

7. Vzhledem k tomu, že se závazek z titulu neuplatněného nároku na výplatu dividend týká obchodních společností, promlčuje se tento závazek po uplynutí obecné čtyřleté promlčecí lhůty podle § 397 obchodního zákoníku. Podle § 392 obchodního zákoníku začíná promlčecí doba běžet ode dne, kdy

měl být nárok splněn, nebo kdy mělo být započato s jeho plněním (doba splatnosti), tj. ode dne, který je uveden výše v odst. 3.

8. Promlčený závazek z titulu neuplatněného nároku na výplatu dividend se vyřadí z rozvahových účtů souvztažně ve prospěch vlastního kapitálu na základě rozhodnutí vedení společnosti.
9. Závazek představující nárok na výplatu dividendy se dále eviduje v knize podrozvahových účtů (tzn., že závazek zůstává v účetnictví). Vyřazením závazku z rozvahových účtů nárok akcionáře na výplatu dividendy nezaniká.
10. Účetní jednotka vyřazení závazku, představující nárok na výplatu dividendy, vykáže v účetní závěrce (ve výkazu o změnách vlastního kapitálu a popíše v příloze), kterou předkládá ke schválení valné hromadě.
11. Pokud by poté, co byl závazek z titulu neuplatněného nároku na výplatu dividend vyřazen z účetnictví, mělo dojít k uplatnění nároku na výplatu dividend původně určeným akcionářům a společnost nenamítne promlčení, účtovala by se tato výplata na vrub vlastního kapitálu.
12. Pokud valná hromada akcionářů rozhodne o výplatě této části vlastního kapitálu všem akcionářům nebo prioritním akcionářům, případně k o použití k jiným účelům (např. k úhradě ztráty), účtují se tyto transakce obvyklým způsobem.
13. Uvedený postup účtování promlčených závazků z titulu neuplatněného nároku na výplatu dividend nelze použít na jiné promlčené závazky.

ZDŮVODNĚNÍ ZÁVĚRŮ

14. Závazek z titulu neuplatněného nároku na výplatu dividend by měl být po uplynutí promlčecí lhůty vyřazen z rozvahy, neboť tato lhůta je dostatečně dlouhá pro to, aby se akcionář k výplatě dividend přihlásil. Uplynutím této lhůty je jejich výplata málo pravděpodobná.
15. Vykazování promlčených závazků v rozvaze účetní jednotky bezdůvodně zhoršuje ukazatele finanční analýzy. Proto by měly být z rozvahy tyto závazky vyřazeny a dále sledovány v knize podrozvahových účtů. Evi-

dence závazků na podrozvahových účtech neznamená jejich vyřazení z účetnictví, neboť kniha podrozvahových účtů je podle zákona o účetnictví jednou z účetních knih.

16. České účetní předpisy vyřazení závazku z titulu nevyplacených dividend jmenovitě neřeší. Pouze v ČÚS č. 019-Náklady a výnosy se uvádí v odst. 4.1.3., že právně zaniklé závazky se vyúčtují na příslušný účet ostatních výnosů, s určitými výjimkami uváděnými jako příkladný výčet (splnění, splnutí, započtení, dohody o nahrazení dosavadního závazku závazkem novým, narovnáním).
17. Vzhledem k absenci definic pojmů v českých účetních předpisech je v tomto případě možné vycházet z obecné definice výnosů v účetní teorii, kde jsou chápány jako „*hrubé přírůstky ekonomických užiteků, které vznikají běžnými činnostmi účetní jednotky, jestliže tyto přírůstky vedou ke zvýšení vlastního kapitálu odlišnému od jeho zvýšení v souvislosti s příspěvky vlastníků*“.
18. Vyřazení závazku z titulu neuplatněného nároku na výplatu dividend není výnosem, neboť není výsledkem běžné činnosti účetní jednotky a jeho důsledkem není přírůstek ekonomických užiteků (nelze očekávat přínos jako protihodnotu realizovaného výkonu). Závazek vznikl v důsledku rozdělení zisku, který – pokud by nebyl rozdělen – by zůstal jako součást vlastního kapitálu účetní jednotky. Proto je logické, že nevyplacené dividendy by měly být do vlastního kapitálu vráceny jako nerozdělený zisk, odkud byly v rámci rozdělení zisku vyvedeny.
19. Účetní jednotka má povinnost vyřazení závazku z titulu neuplatněného nároku na výplatu dividend zveřejnit v účetní závěrce, kterou schvaluje valná hromada. V její kompetenci je také další použití této části vlastního kapitálu.

**TUTO INTERPRETACI SCHVÁLILA NÚR
DNE 14. PROSINCE 2009**

■ **Zpracovatel interpretace:
prof. Ing. Libuše Müllerová, CSc.
Vysoká škola ekonomická**

Z KOORDINAČNÍHO VÝBORU MF ČR A KDP ČR

Problematika nákladů souvisejících s držbou podílu v dceřiné společnosti

(č. 277/24.06.09 – uzavřeno dne 24. června 2009)

Předkládají:

MGR. ING. VÁCLAV BAŇKA, daňový poradce, č. osvědčení 891

MGR. ING. MARTIN HOUSKA, PH. D. daňový poradce, č. osvědčení 2959

ING. JANA SVOBODOVÁ, daňový poradce, č. osvědčení 3852

1. ÚVOD – POPIS PROBLÉMU

Tento příspěvek z části navazuje na příspěvek č. 695/17.03.04 předkladatelů J. Škampy, J. Nesrovnala a D. Staňka „Problematika ustanovení § 25 odst. 1 písm. zk) zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů ve znění zákona č. 438/2003 Sb.“.

Přestože ustanovení § 25 odst. 1 písm. zk) zákona o daních z příjmů (dále jen „ZDP“) je v platnosti již téměř pět let, existuje v souvislosti s uplatňováním tohoto ustanovení několik otázek a nejasností. Cílem tohoto příspěvku je sjednotit výklad vybraných aspektů uplatňování tohoto ustanovení, a to zejména detailněji ujasnit:

- vymezení nákladů souvisejících s držbou podílu
- vymezení přímých a nepřímých nákladů souvisejících s držbou podílu
- způsoby vyčíslení a prokazování výše režijních (nepřímých) nákladů souvisejících s držbou podílu v dceřiné společnosti

2. ANALÝZA PROBLÉMU

Podle § 25 odst. 1 písm. zk) ZDP jsou daňově neuznatelné výdaje (náklady) mateřské společnosti související s držbou podílu v dceřiné společnosti. Případně režijní (nepřímé) náklady související s držbou podílu v dceřiné společnosti se v souladu s tímto ustanovením omezují výší 5 % příjmu z dividend a jiných podílů na zisku vyplácených dceřinou společností, pokud poplatník neproká-

že, že skutečná výše těchto režijních (nepřímých) nákladů je nižší.

2.1 VYMEZENÍ NÁKLADŮ MATEŘSKÉ SPOLEČNOSTI SOUVISEJÍCÍCH S DRŽBOU PODÍLU V DCEŘINÉ SPOLEČNOSTI

Do kategorie nákladů souvisejících s držbou podílu v dceřiné společnosti spadají podle názoru předkladatelů výlučně náklady, které jsou přímo vyvolány samotnou skutečností, že mateřská společnost je společníkem dceřiné společnosti.

Jak vyplývá ze znění ustanovení § 25 odst. 1 písm. zk) ZDP a ze znění pokynu D-300 v části k § 25, bodu 10 a odkazu na tento bod v následujících ustanoveních pokynu, bude se – s výjimkou výslovně upravených úroků z úvěrů a půjček – jednat o náklady, které souvisejí s výkonem akcionářských práv akcionářů uvedených v dílu 3 oddílu 5 Obchodního zákoníku č. 531/1992 Sb. (právo na podíl na zisku, právo účasti na valné hromadě, právo vykoupit účastnické cenné papíry) nebo obdobných práv společníků ve společnostech s ručením omezeným. Tyto náklady se potom dělí na přímé a nepřímé.

Naproti tomu do nákladů souvisejících s držbou podílu ve smyslu § 25 odst. 1 písm. zk) ZDP nebudou z podstaty věci spadat náklady mateřské společnosti na činnosti vykonávané ve prospěch dceřiné společnosti ani jiné náklady, které ekono-

micky přísluší dceřiné společnosti (např. poměrná část nákladů za služby nakupované mateřskou společností, které jsou třetí stranou poskytovány ve prospěch mateřské i dceřiné společnosti), neboť tyto náklady přímo s držbou podílu v dceřiné společnosti nesouvisí; tyto činnosti mohou být

vykonávány i jinou společností než mateřskou. Daňovou uznatelnost těchto nákladů je z pohledu mateřské společnosti potřeba posuzovat podle obecných pravidel stanovených v § 24 odst. 1 ZDP.

STANOVISKO MINISTERSTVA FINANČÍ:

Souhlas s názorem předkladatele. Problematika nákladů, které přísluší dceřiné společnosti, které ale v určitých případech hradí mateřská společnost, byla již řešena ve zmíněném příspěvku č. 695/17.03.04. Tyto náklady nespádají do režimu § 25 odst. 1 písm. zk) ZDP, právě proto, že se nejedná o náklady mateřské společnosti, tudíž se nejedná ani o náklady související s držbou podílu. Pokud je mateřská společnost uhradí, nejsou u ní tyto náklady vynaložené na dosažení, zajištění a udržení příjmů. Pokud je však dceřiná společnost mateřské společnosti uhradí lze využít ustanovení § 24 odst. 2 písm. zc) ZDP.

2.2 VYMEZENÍ PŘÍMÝCH A NEPŘÍMÝCH NÁKLADŮ SOUVISEJÍCÍCH S DRŽBOU PODÍLU V DCEŘINÉ SPOLEČNOSTI

Přímé náklady související s držbou podílu

Vedle úroků z úvěrů a půjček, které jsou v § 25 odst. 1 písm. zk) ZDP výslovně upraveny, se tedy jedná o náklady výlučně a přímo související s výkonem práva společníka resp. akcionáře dceřiné společnosti, které jsou držbě konkrétního podílu přímo přiřaditelné. Typicky se bude jednat například o správní poplatky za vedení majetkového účtu ve Středisku cenných papírů či o odměny osobám zmocněným k jednání za mateřskou společnost na valné hromadě dceřiné společnosti.

Případné režijní (nepřímé) náklady související s držbou podílu

Pokud jde o režijní (nepřímé) náklady související s držbou podílu v dceřiné společnosti, jedná se podle názoru předkladatelů obecně o poměrnou

část nákladů mateřské společnosti, které souvisí jednak s držbou podílu a jednak i s ostatními činnostmi společnosti, přičemž náklady na držbu podílu se opět omezují na náklady související s výkonem práv akcionářů nebo společníků.

Nepřímá souvislost mezi těmito náklady a držbou podílu je vyjádřena skutečností, že tyto náklady nejsou držbě konkrétního podílu přímo přiřaditelné a neexistuje přímý vztah mezi výší těchto nákladů a držbou podílu v dceřiné společnosti (např. osobní náklady na zaměstnance mateřské společnosti, který vedle správy podílu v dceřiné společnosti vykonává ještě další činnosti, v případě zániku účasti mateřské společnosti v dceřiné společnosti, zcela nepřestanou být vynakládány). Jedná se tedy o náklady, které souvisejí s více činnostmi a které je nutné pro účely přiřazení těmto jednotlivým činnostem určitým způsobem a s použitím určitých kritérií rozklíčovat.

STANOVISKO MINISTERSTVA FINANČÍ:

Souhlas.

2.3 ZPŮSOBY VYČÍSLENÍ A PROKAZOVÁNÍ VÝŠE REŽIJNÍCH (NEPŘÍMÝCH) NÁKLADŮ SOUVISEJÍCÍCH S DRŽBOU PODÍLU V DCEŘINÉ SPOLEČNOSTI

Ustanovení § 25 odst. 1 písm. zk) ZDP týkající se režijních (nepřímých) nákladů je poměrně

obecné; stanoví, že výše těchto režijních (nepřímých) nákladů souvisejících s držbou podílu v dceřiné společnosti se omezuje na 5% příjmů z dividend vyplácených dceřinou společností, pokud poplatník neprokáže, že skutečná výše těchto výdajů byla nižší.

Z příslušného ustanovení ZDP ani pokynu D-300 nevyplývá definice režijních (nepřímých) nákladů ani není stanoveno, jakým způsobem by měly být tyto režijní (nepřímé) náklady mateřskou společností vyčísleny a prokazovány. Na základě analýzy ustanovení § 25 odst. 1 písm. zk) ZDP však lze učinit řadu praktických závěrů, které jsou uvedeny níže.

Z poslední věty § 25 odst. 1 písm. zk) ZDP lze dovodit následující:

1. pokud poplatník výši režijních (nepřímých) nákladů neprokáže, bude za daňově neuznatelný náklad považována částka ve výši 5 % z dividend, o kterých bylo mateřskou společností v daném období v souladu s účetními předpisy účtováno ve výnosech; to platí i v případě, že skutečná výše režijních (nepřímých) nákladů byla vyšší než 5 % z dividend
2. pokud poplatník skutečnou výši režijních (nepřímých) nákladů neprokáže a v daném zdaňovacím období tento poplatník z titulu držby podílu v dané dceřiné společnosti neobdrží dividendu (resp. nebude o ní v souladu s účetními předpisy účtovat), bude výše daňově neuznatelných režijních (nepřímých) nákladů souvisejících s držbou daného podílu nulová
3. poplatník může prokázat skutečnou výši režijních (nepřímých) nákladů; vzhledem

k tomu, že ZDP nestanoví způsob vyčíslení režijních (nepřímých) nákladů příp. jejich alokace k jednotlivým podílům, akceptuje správce daně jakýkoliv způsob vyčíslení uplatněný poplatníkem za předpokladu, že tento způsob je založen na vhodném ekonomicky zdůvodnitelném kritériu (kritériích)

4. poplatník si může v rámci jednoho zdaňovacího období zvolit způsob stanovení výše daňově neuznatelných režijních (nepřímých) nákladů rozdílně pro každou dceřinou společnost, jejíž podíly vlastní – tedy např. u jedné dceřiné společnosti v daném období může vyčísřit režijní (nepřímé) náklady ve skutečně vyšší a u jiné dceřiné společnosti stanovit režijní (nepřímé) náklady ve výši 5 % z dividend, o kterých bylo mateřskou společností v daném období v souladu s účetními předpisy účtováno ve výnosech
5. způsob stanovení výše daňově neuznatelných režijních (nepřímých) nákladů souvisejících s držbou podílu v určité dceřiné společnosti zvolený v jednom zdaňovacím období lze v následujícím zdaňovacím období změnit – tedy např. u jedné dceřiné společnosti v daném období může vyčísřit režijní (nepřímé) náklady ve skutečně vyšší a u stejné dceřiné společnosti v následujícím zdaňovacím období stanovit režijní (nepřímé) náklady ve výši 5 % z dividend, o kterých bylo mateřskou společností v daném období v souladu s účetními předpisy účtováno ve výnosech

STANOVISKO MINISTERSTVA FINANCÍ:

V zásadě souhlasíme se závěry, pokud poplatník při uplatnění skutečných režijních (nepřímých) nákladů na držbu podílu prokazování režijních (nepřímých) nákladů zvolí kritérium „ekonomicky zdůvodnitelné“, pak toto není v relaci s vymezením povinnosti akceptace pro správce daně „jakéhokoliv způsobu vyčíslení“, přičemž nelze opominout existenci § 31 zákona o správě daní a poplatků.

K problematice ve čtvrtém odseku doplňujeme, že danou situaci považujeme za vysoce teoretickou. Domníváme se, že obecně je velice obtížné prokazovat skutečné režijní (nepřímé) náklady na držbu podílu nebo podílů, pokud poplatník drží podílů více, natož ještě ve druhém případě prokazovat skutečné režijní (nepřímé) náklady na jeden podíl, když se v souvislosti s držbou druhého podílu vyloučí náklady ve výši 5 % z obdržené dividendy.

Základ daně z příjmů ze závislé činnosti u „malých“ zaměstnavatelů v roce 2010

(č. 282/16.09.09 – uzavřeno dne 16. září 2009)

Předkládají:

ING. OTAKAR MACHALA, daňový poradce, č. osvědčení 2252

ING. JIŘÍ HANÁK, daňový poradce, č. osvědčení 3701

ING. JANA TEPPEROVÁ, daňová poradkyně, č. osvědčení 3885

1. ÚVOD

Tento příspěvek se vztahuje k problematice stanovení základu daně z příjmů ze závislé činnosti v podobě tzv. „superhrubé mzdy“ a do jisté míry navazuje na předchozí již projednávané příspěvky.

Cílem příspěvku je předem upozornit na problém, který vznikne v důsledku přijatých legislativních změn od 1. ledna 2010 a navrhnout jeho řešení.

2. OBECNÝ ROZBOR PROBLÉMU

V ustanovení § 6 odst. 13 ZDP je stanoveno, že *základem daně (dílčím základem daně) jsou příjmy ze závislé činnosti nebo funkční požitky zvýšené o částku odpovídající pojistnému na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistnému na všeobecné zdravotní pojištění, které je z těchto příjmů podle zvláštních právních předpisů povinen platit zaměstnavatel.* Pro toto pojistné placené podle tuzemských zvláštních předpisů o pojistném byla zavedena legislativní zkratka „*povinné pojistné*“.

Jedním ze zmíněných zvláštních předpisů je zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZSP“).

Ze závěrů k předchozím příspěvkům na téma „superhrubé mzdy“ (např. příspěvek 270/20.04.09 – Stanovení superhrubé mzdy po 1. 1. 2009) vyplývá výklad, že ZDP nestanoví podmínky, za kterých se zmíněné povinné pojistné vypočte a plně akceptuje zvláštní právní úpravu v obou tuzemských zvláštních předpisech o pojistném.

Zákon č. 189/2006 Sb., kterým byl novelizován mj. i ZSP, přináší v ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) bod 2. a § 7 odst. 3 ZSP s účinností od 1. ledna 2010 zaměstnavatelům s průměrným měsíčním počtem zaměstnanců nižším než 51 zaměstnanců možnost hradit vyšší sazbu pojistného na nemocenské pojištění zaměstnanců, pokud si tuto sazbu takový zaměstnavatel sám stanoví. Vyšší sazba platí vždy pro jednotlivý kalendářní rok pro zaměstnavatele na základě jeho písemného oznámení příslušné okresní správě sociálního zabezpečení nejpozději do 20. ledna kalendářního roku, pro který si tuto sazbu stanovil.

Poskytnutou výhodou za toto dobrovolné navýšení sazby pojistného je právo odečíst počínaje rokem 2010 z částky pojistného polovinu částky, kterou v kalendářním měsíci takový zaměstnavatel zúčtoval zaměstnancům se zdravotním postižením na náhradu mzdy za dobu dočasně pracovní neschopnosti.

Tito zaměstnavatelé se tedy od 1. ledna 2010 mohou rozhodnout, zda v souvislosti s náhradou mzdy při pracovní neschopnosti zaměstnanců v prvních 14 dnech pracovní neschopnosti nastoupí nový režim, kdy stát nebude nahrazovat ani část těchto výdajů a budou platit za zaměstnance nemocenské pojištění sazbou 1,4 % nebo zůstanou v režimu roku 2009, kdy stát nahrazuje 50 % vyplacených náhrad, ale budou dobrovolně platit nemocenské pojištění ve výši 3,3 %.

Pokud by se základ daně z příjmů ze závislé činnosti stanovil tak, že se příjmy ze závislé činnosti zvýší o skutečně hrazené pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na všeobecné zdravotní pojištění, nastala by situace, kdy zaměstnanci dvou

zaměstnavatelů při příjmu ze závislé činnosti 20 000 Kč budou mít základ daně před uplatněním slev v jednom případě ve výši 26 620 Kč (20 000 + 33,1% pojistného) a ve druhém případě 27 000 Kč (20 000 + 35% pojistného).

Zaměstnanci v naprosto stejném zaměstnanec-kém poměru, se stejným příjmem ze závislé činnosti by v takovém případě hradily státu rozdílnou výši daně z příjmů fyzických osob pouze v závislosti na rozhodnutí svého zaměstnavatele. Takový stav by dle našeho názoru byl v rozporu se základními principy právní jistoty a rovného postavení občanů.

V daném případě se domníváme, že za současného znění ZDP nemusí k této situaci dojít.

Ustanovení § 6 odst. 13 ZDP ukládá zvýšit základ daně o částku odpovídající pojistnému, které je z těchto příjmů podle zvláštních právních předpisů povinen platit zaměstnavatel. Dle ZSP je ovšem povinností zaměstnavatele hradit pouze 1,4% pojistného na nemocenské pojištění. Vyšší sazbu je pouze oprávněn si zvolit.

Domníváme se, že tato argumentace je použitelná i po rozšíření ustanovení § 6 odst. 13 ZDP zákonem č. 221/2009 Sb. účinným od 1. srpna 2009, podle kterého se při výpočtu základu daně

podle věty první při stanovení částky povinného pojistného nepřihlíží ke slevám nebo k mimořádným slevám na pojistném u zaměstnavatele a ani k jiným částkám, o které si zaměstnavatel snižuje odvody povinného pojistného. Povinné pojistné je totiž nutné v tomto případě chápat v rámci prvního kroku uskutečnění volby mezi sazbou 1,4% a 3,3% a nikoliv až v rámci druhého kroku, kdy zaměstnavatel při volbě vyšší sazby odečítá 50% náhrady mzdy.

NÁVRH ŘEŠENÍ:

Pro účely stanovení základu daně z příjmů ze závislé činnosti podle § 6 odst. 13 ZDP se od roku 2010 v případě nemocenského pojištění za součást povinného pojistného považuje maximálně částka odpovídající 1,4% vyměřovacího základu zaměstnance. K případnému rozhodnutí zaměstnavatele hradit vyšší sazbu pojistného podle § 7 odst. 1 písm. a) bod 2. a § 7 odst. 3 ZSP se nepřihlíží.

3. NÁVRH NA OPATŘENÍ

Po projednání v Koordinačním výboru doporučujeme přijaté závěry publikovat a zvážit případné návrhy na úpravu textu zákona.

STANOVISKO MINISTERSTVA FINANČÍ:

Souhlas s návrhem předkladatelů.

Ministerstvo financí souhlasí se závěry uvedenými v předloženém příspěvku, že pro účely stanovení základu daně u poplatníků s příjmy ze závislé činnosti a funkčními požitky podle § 6 odst. 13 ZDP j od roku 2010 za součást povinného pojistného nutné považovat i u tzv. malých zaměstnavatelů (s průměrným počtem zaměstnanců nižším než 51), v případě nemocenského pojištění maximálně částku odpovídající zákonné povinnosti zaměstnavatele, tj. pojistné ve výši 1,4% z vyměřovacího základu zaměstnance, které je stanoveno v § 7 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 589/1992 Sb., ve znění platném pro rok 2010. K případnému rozhodnutí zaměstnavatele, kterým si „sám stanoví“ úhradu vyšší sazby pojistného (ve výši 3,3%) v souladu § 7 odst. 1 písm. a) bod 2. a § 7 odst. 3 ZSP se vzhledem k tomu, že jde o svobodnou volbu zaměstnavatele a nikoliv o jeho zákonnou povinnost, při stanovení základu daně u zaměstnanců nepřihlíží. Tj. příjem zaměstnanců se i ve zmíněném případě při navýšení na tzv. superhrubou mzdu, pokud jde o nemocenské pojištění, zvýší pouze o 1,4% (tj. celkem o 33,1%). Za účelem posílení právní jistoty daňových subjektů by bylo dle našeho mínění vhodné v nejbližším možném termínu upřesnit ust. § 6 odst. 13 ZDP, a to větu poslední doplněnou do tohoto paragrafu zákonem č. 221/2009 Sb. v tom smyslu, že při výpočtu základu daně při stanovení částky povinného pojistného se nepřihlíží nejen ke slevám nebo k mimořádným slevám na pojistném u zaměstnavatele a k jiným částkám, o které si zaměstnavatel snižuje odvody povinného pojistného, ale ani k obdobným částkám, o které si zaměstnavatel odvody pojistného sám zvyšuje (např. volbou vyšší sazby).

Prodej osobního automobilu po 1. dubnu 2009 – výklad odst. 3 přechodných ustanovení zákona č. 87/2009 Sb., kterým se mění zákon o DPH

(č. 283/16.09.09 – uzavřeno dne 16. září 2009)

Předkládá:

OLGA HOLUBOVÁ, daňový poradce č. 367

I. ÚVOD

Novela zákona o DPH účinná k 1. dubnu 2009 umožňuje při splnění obecných zákonných podmínek uplatnění odpočtu daně na vstupu u osobních automobilů. Přechod na nový režim upravují celkem tři odstavce přechodných ustanovení. Cílem příspěvku je sjednotit výklad třetího odstavce, který za určitých okolností osvobozuje prodej osobního automobilu nakoupeného bez možnosti uplatnit odpočet daně na vstupu.

II. ZÁKAZ ODPOČTU U OSOBNÍCH AUTOMOBILŮ A JEJICH TECHNICKÉHO ZHODNOCENÍ

Podle odst. 1. a 2. přechodných ustanovení se při nákupu, pořízení či dovozu osobních automobilů a jejich technických zhodnocení postupuje podle §§ 72–79 účinných před 1. dubnem 2009. Obdobně se tato ustanovení použijí i v případě, že je osobní automobil pořizován formou finančního pronájmu, je-li předán do užívání před uvedeným datem.

Prakticky to znamená, že odpočet je zakázán u všech osobních automobilů a jejich technických zhodnocení, byly-li nakoupeny (resp. pořízeny či dovezeny a v případě finančního pronájmu předány do užívání) do konce března 2009.

III. PRODEJ SHORA UVEDENÝCH OSOBNÍCH AUTOMOBILŮ

Sporný odst. 3. přechodného ustanovení zákona č. 87/2009 Sb. zní:

„3. U osobního automobilu a u technického zhodnocení osobního automobilu¹⁾, **vymezeného podle bodů 1 a 2 přechodných ustanovení**, se po datu účinnosti tohoto zákona použije pro povinnost přiznat uskutečnění plnění osvobozené od daně ustanovení § 62 odst. 2 ve znění platném do dne předcházejícímu dni nabytí účinnosti tohoto zákona.“

Výklady uvedeného ustanovení nejsou jednotné. Podle jednoho je osvobozen prodej osobního automobilu pouze v případě, že nárok na odpočet daně nemohl při jeho nákupu uplatnit sám současný prodávající, podle druhého je osvobozen prodej osobního automobilu vždy, jestliže byl automobil kdykoli dříve nakoupen bez nároku na odpočet daně podle § 75 odst. 2 zákona o DPH ve znění před účinností zákona 87/2009 Sb., a to i tehdy jedná-li se o další prodeje v řadě uskutečněné jinými plátcí.

IV. ROZBOR

Ustanovení odkazuje výslovně na automobily **vymezené v předchozích dvou odstavcích**, tj. na automobily, u nichž nemohl být uplatněn nárok na odpočet daně na vstupu podle § 75 odst. 2 zákona o DPH, a **nikoli na daňový režim, který při nákupu automobilu uplatnil konkrétní plátec, jenž automobil aktuálně prodává**. Kdyby měl zákonodárce v úmyslu vázat osvobození prodeje na daňový režim uplatněný při nákupu vozidla současným prodávajícím, mohl to zajistit například touto formulací:

1) § 33 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění zákona č. 259/1994 Sb., zákona č. 149/1995 Sb. a zákona č. 168/1998 Sb.

„...dodání osobního automobilu je osvobozeno od daně podle § 62 odst. 2 ve znění platném do dne předcházejícímu dni nabytí účinnosti tohoto zákona, jestliže plátce, který automobil dodává, neměl při jeho nákupu nárokna odpočet podle odst. 1 a 2 přechodných ustanovení...“

To však zákonodárce neučinil.

Z platného znění zákona lze naopak dovodit, že osvobození prodeje není podmíněno zákazem nároku na odpočet při nákupu automobilu u prodávajícího, ale že se váže na předmět prodeje, tj. na samotný automobil:

„U osobního automobilu a u technického zhodnocení osobního automobilu, **vymezeného podle bodů 1 a 2 přechodných ustanovení...**“

Příklad

Plátci A byl dodán osobní automobil v březnu 2009, proto jde o automobil vymezený v odst. 1 přechodných ustanovení (tj. bez nároku na odpočet). Plátce A prodá tento automobil v listopadu 2009 plátci B. Transakce bude osvobozena od daně podle třetího odstavce přechodných ustanovení. Plátce B automobil dále prodá plátci C. Vzhledem k tomu, že předmět prodeje má neustále status automobilu vymezeného v odst. 1 přechodných ustanovení (byl nakoupen bez nároku na odpočet daně na vstupu, byť plátcem A, což není pro účely osvobození, jak jsem uvedla výše, podstatné), je i toto druhé dodání v řadě osvobozeno od daně podle odst. 3 přechodných ustanovení.

V. KOMUNITÁRNÍ ASPEKT

Podle článku 136 písm. b) Směrnice²⁾

„osvobodí členské státy od daně dodání zboží, při jehož pořízení nebo použití v souladu s čl. 176 nevznikl nárok na odpočet daně“.

Důvodem osvobození je zamezení kumulace daně³⁾ na konkrétním jednotlivém zboží, nebo jinak – zamezení dvojího zdanění. Dvojí zdanění je v rozporu se základním principem fungování daně z přidané hodnoty, který je zakotven v čl. 1 Směrnice, jímž je princip neutrality. Ten zaručuje osobám povinným k dani, tj. osobám uvnitř distribučního a výrobního řetězce, že nebudou daní z přidané hodnoty zatíženy, neboť její břemeno nese konečný spotřebitel⁴⁾ (DPH je daní ze spotřeby).

Způsob výkladu, který v předchozích odstavcích obhajují, je tedy v souladu se Směrnicí a související judikaturou ESD. Druhá výkladová varianta, jež podle dikce předmětného přechodného ustanovení přichází v úvahu a podle níž je osvobozeno dodání osobního automobilu pouze u prodávajícího, který jej nakoupil před 31. 3. 2009 bez nároku na odpočet, je naopak ve světle komunitárního práva neudržitelná. Jejím respektováním by došlo k dvojímu zdanění, protože osobní automobil, u něhož nemohl být podle obecně platného ustanovení (§ 75 odst. 2 zákona o DPH účinný před 1. 4. 2009) uplatněn odpočet, by byl při dalším prodeji zdaněn podruhé.

2) Směrnice Rady č. 2006/112/ES, o společném systému daně z přidané hodnoty

3) 33 Article 17(6) refers to certain expenditure described in general terms as ‘that on luxuries, amusements or entertainment’, (...) which is not strictly business expenditure and which is not eligible for the deduction of VAT by the taxable person. As in relation to the first ground of the application, the taxable person purchasing items of this kind acts as the final consumer, who is the true taxpayer.

34 The counterpart of this restriction of the right of deduction should be, as with the first ground of the application, exemption from VAT when the taxable person resells – or, in general, transfers – goods of this kind. Otherwise, there would again be double taxation, which is contrary to the principles of the Sixth Directive and which Article 13 tries to avoid by means of the contested exemption. (ze stanoviska generálního advokáta Jarafo-Colomera v případě C-45/95 Komise v. Itálie)

4) Systém odpočtů je proto určen k zamezení kumulativního efektu, jestliže DPH už je vybrána ze zboží a/nebo služeb použitých za účelem jejich dalšího poskytnutí nebo, jinými slovy, k zamezení opětovnému vybrání daně již jednou vybrané. V narůstajícím řetězci transakcí je splatná čistá částka (tj. celková částka splatná s ohledem na předmětné plnění, minus částky již vybrané na vstupech) vázící se ke každému článku specifikována podílem přidané hodnoty na tomto stupni. Když řetězec skončí poskytnutím plnění konečnému spotřebiteli, celková vybraná částka, která je v závěru k tíži tohoto spotřebitele, neboť obchodníci v řetězci mohou uplatnit nárok na odpočet z částek, které zaplatili, bude odpovídat konečné ceně. (C-497/01 Zita Modes, stanovisko generálního advokáta Jacobse)

Příklad

Plátcí A byl dodán osobní automobil v březnu 2009, proto jde o automobil vymezený v odst. 1 přechodných ustanovení (tj. bez nároku na odpočet). Plátcí A prodá tento automobil v listopadu 2009 plátcí B. Transakce bude osvobozena od daně podle třetího odstavce přechodných ustanovení. Plátcí B automobil dále prodá plátcí C. Bude-li tento další prodej zdaněn, bude daň z přidané hodnoty uplatněna znovu na zboží, na němž už stejná daň vázne, což není, jak výše uvádím, v souladu s principem neutrality.

V. ZÁVĚR

Navrhuji takový výklad třetího odstavce přechodného ustanovení zákona 87/2009 Sb., který je

v souladu se Směrnicí a ctí základní princip fungování DPH – princip neutrality: **podle tohoto ustanovení je osvobozen prodej osobního automobilu, u něhož nemohl být uplatněn nárok na odpočet daně na vstupu podle § 75 odst. 2 zákona o DPH účinného před 1. 4. 2009, a to jak první, tak jakýkoli následující prodej, neboť automobil neztrácí dalším prodejem svůj status (tj. vymezení v bodech 1 a 2 přechodných ustanovení).**

Splnění zákonné podmínky pro osvobození je plátce povinen přiměřeným způsobem prokázat.

STANOVISKO MINISTERSTVA FINANČÍ:

S předkladatelkou projednána úprava textu závěru příspěvku (osvobození prodeje osobního automobilu, u něhož nemohl být uplatněn nárok na odpočet podle § 75 odst. 2). Po této úpravě závěru MF souhlasí s návrhem závěrů předkladatelky.

Nejlepším způsobem, jak nastartovat ekonomiku, je snížit daně. Nejlepším způsobem, jak snížit vaše daně, je snížit vám plat. Platit vám méně je moje vlastenecká povinnost!

Převzato z e15.cz

Karuselové podvody s DPH

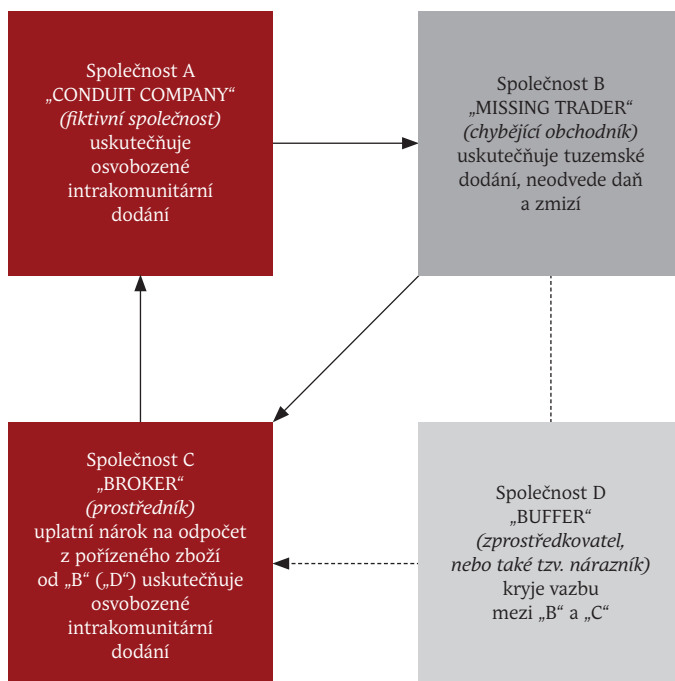
V posledních deseti letech zaznamenaly členské státy Evropské unie obrovský nárůst podvodů v oblasti daně z přidané hodnoty. Podle odhadů Evropské komise přijdou veškeré daňové podvody Evropskou unií každý rok na 200 až 250 mld. eur, z toho ztráty na dani z přidané hodnoty činí kolem 60 mld. ročně.

Podvody na dani z přidané hodnoty jsou stále organizovanější a jediným cílem je vyinkasovat nadměrný odpočet. Organizátoři daňových úniků využívají nedostatků současné evropské legislativy a nedostatečné koordinace při stíhání daňových úniků, daňoví podvodníci vytvářejí různé propletené transakční řetězce, které často přesahují teritorium několika zemí, tzv. karuselové podvody, zejména pak podvody „missing trader fraud“ (chybějící obchodník v řetězci).

Tento typ podvodu spočívá v tom, že „missing trader“ pořizuje zboží z jiného členského státu, následně uskuteční tuzemské dodání, vyfakturu-

je částku za prodané zboží, aniž by odvedl daň z přidané hodnoty státu a zmizí. Příjemci, který je plátcem, ponechá platnou fakturu pro odpočet, což vede k situaci, kdy do státního rozpočtu není odvedena daň při dodání a navíc je dalšímu obchodníkovi v řetězci připsána DPH na vstupu. Tento obchodník provede intrakomunitární dodání, které je osvobozené od uplatnění daně do jiné členské země. Aby byla při tuzemském plnění skryta vazba mezi chybějícím obchodníkem a obchodníkem inkasujícím nadměrný odpočet, využívá se dalších možných zprostředkovatelů. Nejčastěji se obchoduje se zbožím, které je malé objemem, ale velké cenou. Tento druh podvodů se nyní rozšiřuje i do oblasti služeb.

Průběh tzv. „karuselového“ obchodu

Evropská Komise již mnohokrát zamýšlela předložit legislativní návrh pozměňující platnou směrnici č. 2006/112/ES (o společném systému DPH), jako zdanění intrakomunitárních dodávek zboží v členském státě odesláním jednotnou patnácti procentní sazbou a zavedení všeobecného systému samovyměření daně na tuzemské transakce, které se používá při nákupu zboží z jiného členského státu EU. To by znamenalo, že za zaplacení daně by byl odpovědný kupující. Pro navrhovaná řešení však Evropská komise nezískala potřebnou podporu. Ve snaze zamezit podvodům na DPH vzniklým z důvodu chybějícího obchodníka v řetězci by změny současného systému DPH mohly vést k dalším daňovým podvodům, které by mohly mít dalekosáhlé dopady na fungování vnitřního trhu Evropské unie. Ty lze nyní jen těžko předvídat.

Komise hodlá proti podvodům s DPH dále bojovat, ovšem v tomto směru bude klíčová efektivní výměna informací mezi daňovými správami jednotlivých členských států, rozšíření schopnosti správců daně při odhalování podvodů na DPH, zejména v případě chybějícího obchodníka v řetězci, a při výběru dlužné částky DPH.

Komise předložila návrh na posílení spolupráce národních daňových úřadů s cílem zabránit nárůstu přeshraničních podvodů s DPH. Jedná se o zavedení jednotného systému pro výměnu informací mezi jednotlivými členskými státy Eurofisc, který by měl zneužití systému DPH zabránit. Spolupráce mezi národními daňovými úřady by měla probíhat na bázi rychlé výměny informací prostřednictvím adekvátně propojené databáze. Přestože by měla být každá členská země EU ochotná bojovat proti daňovým podvodům, není zatím jisté, zda budou všechny členské státy souhlasit se zpřístupněním svých databází zahraničním úředníkům.

Opatření, která by měla zabránit podvodnému zneužití DPH, by měla dále zahrnovat sjednocení metodiky aplikace DPH u intrakomunitárních transakcí, jednodušší a harmonizovaná pravidla pro fakturaci, registraci a zrušení registrace plátců DPH, on-line potvrzení platnosti osvědčení registrovaného plátce. Tato opatření by měla ztížit existující podvody používající osvobození od daně z přidané hodnoty při pořízení zboží.

Dalším opatřením, jak zlepšit schopnosti daňových správ vybírat nazpět ztracené DPH u přeshraničních podvodů včetně lepší vzájemné pomoci při vymáhání daně, je zavedení společné a nerozdílné odpovědnosti všech plátců DPH v řetězci a sdílené odpovědnosti správců daně za DPH v řetězci bez ohledu na členský stát, ve kterém je splatná. Toto opatření by mělo umožnit členským zemím postihnout osoby v řetězci v případě neodvedené DPH „chybějícím“ obchodníkem v řetězci. Ze zkušeností daňových správ vyplývá, že obchodníci při intrakomunitárních plněních správci daně sdělují nekompletní či falešné údaje nebo se zpožděním či nesdělují uskutečněná intrakomunitární plnění správci daně vůbec. V důsledku toho pak členský stát v místě pořízení nedostane informaci o uskutečněném pořízení zboží na jeho území, a není proto schopen vybrat správně daň z přidané hodnoty. Evropská komise proto navrhla, aby příjemce intrakomunitárních plnění společně a nerozdílně ručil za ztrátu z DPH v případě chybějícího obchodníka v řetězci. Společná a nerozdílná odpovědnost by však měla být aplikovaná jen tehdy, bude-li prokázáno, že obchodník, ve smyslu a v souladu s existující judikaturou evropského soudního dvora, o podvodném jednání věděl.

■ Ing. Iva Hrodková

Zbytková hodnota a komponentní odpisování v českém účetnictví

Novela vyhlášky č. 500/2002 Sb. zavedla i do českého účetnictví v IFRS zavedené pojmy zbytková hodnota (§ 56 odst. 3) a komponentní přístup k odpisování dlouhodobého majetku (§ 56a).

ZBYTKOVÁ HODNOTA

Zbytkovou hodnotu vyhláška definuje jako zdůvodnitelnou kladnou odhadovanou částku, kterou by podnik mohl získat v okamžiku předpokládaného vyřazení majetku (nejčastěji prodejní cena na konci životnosti), a to sníženou o předpokládané náklady související s vyřazením. Zbytkovou hodnotu bychom měli aktualizovat s ohledem na informace zjištěné při inventarizaci. Princip zbytkové hodnoty je možné aplikovat i na majetky zařazené do užívání s tím, že výše odpisů a opravek za předchozí období nebude dotčena.

Příklad

Účetní jednotka ELIADA pořídila dne 20. 10. 20X1 automobil v pořizovací ceně 380 000 Kč. Tento dlouhodobý majetek zařadila během října 20X1 do používání, přičemž jej hodlá odpisovat účetně lineárně po dobu tří let při zbytkové hodnotě 80 000 Kč, a to od prvního dne měsíce následujícího po zařazení, tedy od listopadu. V listopadu 20X4 automobil prodává za jeho zbytkovou hodnotu 80 000 Kč.

Výpočet měsíčního odpisu:

$$\text{měsíční odpis} = \frac{\text{pořizovací cena} - \text{zbytková hodnota}}{\text{počet měsíců}}$$

$$\text{měsíční odpis} = \frac{380\,000 - 80\,000}{36}$$

měsíční odpis = 8 334 Kč

Účtování a dopady na rozvahu v jednotlivých letech viz tabulky č. 1 a 2 na str. 15.

KOMONENTNÍ ODPISOVÁNÍ

Od 1. ledna 2010 vyhláška umožňuje odpisovat dlouhodobý majetek podle jeho komponent. Komponentou přitom rozumíme určenou část majetku či souboru majetku, nebo určenou kontrolu výskytu závad, u které je výše ocenění významná v poměru k výši ocenění celého majetku nebo souboru majetku a jejíž doba použitelnosti se významně liší od doby použitelnosti majetku či souboru majetku. Stejně jako u zbytkové hodnoty i komponentní odpisování lze aplikovat na majetky již zařazené do používání.

Příklad

Účetní jednotka zakoupila 1. 1. 20X1 strojní zařízení v hodnotě 3 300 000 Kč. Životnost tohoto stroje odhaduje na 6 let a hodlá jej odpisovat lineárně.

Součástí stroje je výměnné zařízení v hodnotě 300 000 Kč, které je třeba vždy nahradit novým po třech letech používání.

Odpisy:

$$\text{roční odpis stroje} = \frac{3\,000\,000}{6} = 500\,000 \text{ Kč}$$

$$\text{roční odpis komponenty} = \frac{300\,000}{3} = 100\,000 \text{ Kč}$$

Podrobněji v tabulkách č. 3 a 4 na str. 16.

Tabulka č. 1 Účtování

Op.	Text	Částka	MD	D
1	Nákup automobilu	380 000	042	221
2	Zařazení automobilu do používání	380 000	022	042
3	Měsíční odpisy 11-12/20X1	16 668	551	082
4	Odpisy 20X2	100 008	551	082
5	Odpisy 20X3	100 008	551	082
6	Měsíční odpisy 1-10/20X4	83 316	551	082
7	Prodej automobilu	80 000	221	641
8	Odpis zůstatkové ceny v důsledku prodeje	80 000	541	082
9	Vyřazení automobilu z evidence	380 000	082	022

Tabulka č. 2 Dopady na rozvahu v jednotlivých letech

Změny v rozvaze 20X1			
022	380 000	710	-16 668
082	-16 668		
221	-380 000		
Σ	-16 668	Σ	-16 668

Změny v rozvaze 20X2			
022	380 000	429	-16 668
082	-116 676	710	-100 008
221	-380 000		
Σ	-116 676	Σ	-116 676

Změny v rozvaze 20X3			
022	380 000	429	-116 676
082	-216 684	710	-100 008
221	-380 000		
Σ	-216 684	Σ	-216 684

Změny v rozvaze 20X4			
221	-300 000	429	-216 684
		710	-83 316
Σ	-300 000	Σ	-300 000

Tabulka č. 3 Odpisy

Odpisy	20X1	20X2	20X3	20X4	20X5	20X6	Celkem
Stroj	500 000	500 000	500 000	500 000	500 000	500 000	3 000 000
Komponenta	100 000	100 000	100 000	100 000 ¹⁾	100 000	100 000	600 000
Náklady	600 000	600 000	600 000	600 000	600 000	600 000	3 600 000

Tabulka č. 4 Rozvaha

Rozvaha	20X1	20X2	20X3	20X4	20X5	20X6
Pořizovací cena	3 300 000	3 300 000	3 300 000	3 300 000	3 300 000	3 300 000
Oprávký	600 000	1 200 000	1 800 000	2 100 000	2 700 000	3 300 000
Zůstatková cena	2 700 000	2 100 000	1 500 000	1 200 000	600 000	0

■ Ing. Jiří Strouhal, Ph.D.

Tohle jsem našel v hale. Zavolejte na účetní oddělení a zjistěte, jestli zase někde nezapomněli desetinnou čárku.

Převzato z e15.cz

1) Odpis nově pořízené komponenty.

Informace z ČSSZ – změny pro rok 2010

OSVČ A POJISTNÉ NA SOCIÁLNÍ ZABEZPEČENÍ V ROCE 2010

Pro osoby samostatně výdělečně činné (OSVČ) zůstává odvod pojistného na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti pro rok 2010 ve stejné výši jako v roce 2009. OSVČ odvádějí pojistné ve výši 29,2% na důchodové pojištění a na dobrovolné nemocenské pojištění 1,4% z vyměřovacího základu.

Od 1. ledna 2010 se pro OSVČ mění výše záloh na pojistné na důchodové pojištění. OSVČ vykonávající hlavní samostatnou výdělečnou činnost bude do měsíce předcházejícího měsíci podání Přehledu o příjmech a výdajích za rok 2009 platit minimální zálohy na důchodové pojištění ve výši 1 720 Kč měsíčně. V měsíci podání Přehledu za rok 2009 a následující měsíce platí minimálně 1 731 Kč. Platba záloh na pojistné na důchodové pojištění bude v případě SVČ hlavní i nadále povinná.

Pro OSVČ vykonávající vedlejší samostatnou výdělečnou činnost bude minimální záloha na pojistné na důchodové pojištění do měsíce předcházejícího měsíci podání Přehledu za rok 2009 činit 688 Kč, v měsíci podání Přehledu za rok 2009 a následující měsíce se bude jednat minimálně o 693 Kč. Tento podnikatel bude v roce 2010 povinen platit zálohy na pojistné, pokud se přihlásí k účasti na pojištění na rok 2010 nebo pokud jeho příjem po odpočtu výdajů byl v roce 2009 alespoň 56 532 Kč.

Účast na nemocenském pojištění zůstává u OSVČ nadále dobrovolná. Splatnost pojistného na nemocenské pojištění je od 1. do 20. dne následujícího měsíce. Minimální pojistné na nemocenské pojištění u OSVČ vykonávající hlavní i vedlejší samostatnou výdělečnou činnost bude činit 56 Kč měsíčně.

Měsíční vyměřovací základ pro odvod pojistného na důchodové pojištění bude činit 50% daňového základu (podle § 7 zákona o daních z příjmů po úpravě podle § 5 a 23 téhož zákona), který v prů-

měru připadá na jeden kalendářní měsíc, v němž byla samostatná výdělečná činnost vykonávána v roce 2009.

Pro OSVČ vykonávající hlavní samostatnou výdělečnou činnost bude minimální měsíční vyměřovací základ až do měsíce předcházejícího měsíci podání Přehledu 2009, činit 5 889 Kč, pro OSVČ vykonávající vedlejší SVČ pak 2 356 Kč.

V měsíci podání Přehledu za rok 2009 se změni: pro OSVČ hlavní bude činit 5 928 Kč a pro OSVČ vedlejší pak 2 371 Kč.

ZMĚNY V NEMOCENSKÉM POJIŠTĚNÍ OD 1. LEDNA 2010

Od 1. ledna 2010 se mění některé právní předpisy, které se týkají nemocenského pojištění.

Tato úprava dávek nemocenského pojištění má být účinná pouze **pro období jednoho roku, to znamená od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2010**. V roce 2011 se mají podmínky pro nárok a výši jednotlivých dávek vrátit do stavu účinného před touto změnou.

Dávky nemocenského pojištění se vypočítávají z **denního vyměřovacího základu** a rozhodným obdobím je 12 kalendářních měsíců před vznikem nároku na dávku. K 1. 1. 2010 se změni **redukční hranice pro úpravu denního vyměřovacího základu** v závislosti na vývoji výše průměrné mzdy, což ovlivní i mírný nárůst výše dávek. První redukční hranice bude činit 791 Kč, druhá redukční hranice 1 186 Kč a třetí redukční hranice 2 371 Kč.

JAKÉ JSOU KONKRÉTNÍ ZMĚNY

Změní se procentní sazba pro VÝPOČET NEMOCENSKÉHO. Místo stávající odstupňované sazby nemocenského z redukováného denního vyměřovacího základu ve výši 60%, 66% a 72% bude **sazba jednotná ve výši 60%**. Nebude tak již záležet na délce trvání dočasné pracovní neschopnosti, dávka bude po celou dobu vyplácena

v jednotné výši. **Ke snížení dojde** podle přechodného ustanovení od 1. 1. 2010 **i u nároků vzniklých před 1. 1. 2010, pokud náležely k 31. 12. 2009 ve vyšší sazbě než 60%.**

PENĚŽITÁ POMOC V MATEŘSTVÍ (PPM) bude činit 60% (snížení ze stávajících 70%) z denního vyměřovacího základu, vyplácí se od prvního dne nástupu na PPM. Denní vyměřovací základ se u **peněžitě pomoci v mateřství** bude redukovat do částky první redukční hranice stejně jako u nemocenského a ošetrového, tedy sazbou **ve výši 90%** (nyní se započítává 100%). Stejná úprava se použije i pro redukcii denního vyměřovacího základu při výpočtu vyrovnávacího příspěvku v těhotenství a mateřství.

Obdobně jako u nemocenského dojde i u PPM ke **snížení výše dávky i u nároků vzniklých před 1. 1. 2010 a trvajících po tomto dni.**

PODPŮRČÍ DOBA U OŠETŘOVNÉHO bude začínat **až čtvrtým kalendářním dnem** trvání potřeby ošetřování nebo péče o člena domácnosti a bude poté činit **nejdéle 6 nebo 13 kalendářních dnů** (nárok osamělého rodiče, který má v trvalé péči dítě do 16 let, které neukončilo povinnou školní docházku), Za **první tři kalendářní dny** potřeby ošetřování **nebudou mít pojištěnci nárok na žádnou dávku.**

PŘÍKLAD VÝPOČTU

PENĚŽITÉ POMOCI V MATEŘSTVÍ

V ROCE 2009

Vyměřovací základ zaměstnankyně v rozhodném období činí 300 000 Kč. Denní vyměřovací základ

před redukcí je 821,91 Kč (300 000 Kč : 365 dnů). Částka do výše první redukční hranice 786 Kč se v roce 2009 započítává ve výši 100%. Z částky mezi první a druhou redukční hranici (821,91 - 786 = 35,91) se započítá 60%, tj. 35,91 Kč x 0,60 = 21,55 Kč. Denní vyměřovací základ činí po zaokrouhlení 808 Kč (786 Kč + 21,55 Kč), výše peněžitě pomoci v mateřství za kalendářní den je 70% denního vyměřovacího základu, tj. 808 Kč x 0,70 = 566 Kč. Při měsíčním příjmu 25 000 Kč činní denní výše dávky 566 Kč, za kalendářní měsíc (30 kalendářních dnů) činí peněžitá pomoc v mateřství **16 980 Kč.**

V ROCE 2010

Při stejném vyměřovacím základu 300 000 Kč by měl v roce 2010 činit denní vyměřovací základ před redukcí rovněž 821,91 Kč. Částka do výše první redukční hranice 791 Kč se v roce 2010 započítává 90%, tj. 711,90 Kč (791 x 90%). Z částky mezi první a druhou redukční hranicí (821,91 - 791 = 30,90) se započítá 60%, tj. 30,91 Kč x 0,60 = 18,55 Kč. Denní vyměřovací základ po zaokrouhlení činí 731 Kč (712 + 18,55). Výše peněžitě pomoci v mateřství za kalendářní den činí 60% denního vyměřovacího základu, tj. 731 x 60% = 439 Kč. Při stejné měsíční mzdě 25 000 Kč by měla zaměstnankyně pobírat 439 Kč za kalendářní den. Peněžitá pomoc v mateřství by tak v roce 2010 činila za kalendářní měsíc (30 kalendářních dnů) **13 170 Kč.**

■ Zdroj: ČSSZ

Informace Ministerstva financí k novele zákona o DPH od 1. ledna 2010

Pod č. 489/2009 Sb. byla dne 31. prosince 2009 publikována ve Sbírce zákonů očekávaná novela zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů. Účinnost zákona je od 1. ledna 2010.

Novela zákona o DPH byla předložena především z důvodu povinnosti členských států EU transponovat do národní legislativy následující směrnice, kterými se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty:

- Směrnice Rady 2008/8/ES ze dne 12. února 2008, pokud jde o místo plnění při poskytnutí služby,
- Směrnice Rady 2008/9/ES ze dne 12. února 2008, o vrácení daně z přidané hodnoty osobám registrovaným k DPH v členských státech,
- Směrnice Rady 2008/117/ES ze dne 16. prosince 2008, týkající se souhrnného hlášení.

Novela zákona o DPH obsahuje také nový § 36a, který se týká stanovení základu daně ve zvláštních případech a některé další jednotlivé úpravy textu zákona a legislativně technické změny.

I. ZMĚNY V OBLASTI DPH U SLUŽEB

V této souvislosti upozorňujeme, že nová pravidla pro stanovení místa plnění u služeb budou uplatňována u služeb, u kterých datum uskutečnění zdanitelného plnění nastalo po 1. 1. 2010. Změny jsou součástí rozsáhlé novely zákona o DPH v návaznosti na směrnici, která mění směrnici o DPH, pokud jde o místo poskytnutí služby (Směrnice Rady 2008/8/ES). V praxi budou mít dopad pouze na případy služeb, které jsou poskytovány přeshraničně, tj. mezi členskými státy (intrakomunitární služby) nebo do/ze třetích zemí.

Změny v uplatňování DPH u přeshraničních služeb se týkají pravidel pro:

- **stanovení místa plnění**, a tím určení státu, ve kterém se DPH vybere (podrobněji viz část 1 informace),
- **určení osoby povinné přiznat a zaplatit daň**, tj. zda DPH přizná ve svém daňovém přiznání poskytovatel nebo příjemce služby (viz část 2 informace),
- související **administrativní povinnosti**, zejména vykazování služeb v souhrnném hlášení a povinnost registrace pro účely DPH (viz část 3 informace).

1. PRAVIDLA PRO STANOVENÍ MÍSTA PLNĚNÍ U SLUŽEB

Podle pravidel pro stanovení místa plnění u přeshraničních služeb se určuje členský stát, ve kterém se daná služba zdaní, popř. osvobodí od daně. Tato pravidla jsou v EU harmonizovaná a ve všech členských státech se vesměs uplatňují jednotně.

K určitým dílčím rozdílům v praxi členských států může docházet pouze u některých služeb, které jsou poskytovány z/do třetích zemí, u kterých směrnice o DPH připouští možnost volby pro členské státy zdaňovat služby v místě jejich skutečného užití (podrobněji viz bod 1.3.11.).

U pravidel ohledně stanovení místa plnění u služeb i nadále platí zásada, že pokud se na danou službu nevztahuje některé ze zvláštních pravidel explicitně uvedených, postupuje se při stanovení místa plnění podle základních pravidel.

1.1. Základní pravidla

1.1.1. *K jakým změnám došlo u základních pravidel?*

Od 1. 1. 2010 platí dvě různá základní pravidla

pro stanovení místa plnění u služeb, a to pro osoby povinné k dani a pro osoby nepovinné k dani.

Výchozí změna spočívá v novém základním pravidle u služeb poskytovaných **osobám povinným k dani**. Tyto služby se nově zdaní, popř. osvobodí od daně, ve státě, ve kterém má sídlo nebo místo podnikání, případně provozovnu, které se služba poskytuje, **příjemce služby (§ 9 odst. 1 zákona)**.

Základní pravidlo při poskytnutí služby **osobám nepovinným k dani** se nemění, i nadále se místo plnění řídí podle sídla nebo místa podnikání, případně provozovny, prostřednictvím které se služba poskytuje, **poskytovatele služby (§ 9 odst. 2 zákona)**.

1.1.2. Ve kterých případech se místo plnění stanoví podle základního pravidla pro osoby povinné k dani?

Základní pravidlo pro stanovení místa plnění vztahující se na osoby povinné k dani se použije při poskytnutí služby:

- **osobě povinné k dani** bez ohledu na to, zda je osvobozená od uplatňování daně, zda uskutečňuje plnění, která jsou osvobozená od daně, anebo zda uskutečňuje i činnosti, které nejsou předmětem daně (s výjimkou případů, kdy pořizuje službu výhradně pro svou soukromou potřebu nebo pro soukromou potřebu svých zaměstnanců, protože službu pro soukromou potřebu nelze považovat za určenou pro činnost osoby povinné k dani),
- **právníké osobě nepovinné k dani**, které bylo **přiděleno DIČ pro účely DPH**, tj. osobě identifikované dani (v ČR) nebo právníké osobě nepovinné k dani, která je osobou registrovanou v jiném členském státě.

1.1.3. Jak poskytovatel služby zjistí, že jeho zákazník je osobou povinnou k dani?

Ve většině případů poskytnutí intrakomunitárních služeb půjde o zákazníka, který již byl registrovaný pro účely DPH v jiném členském státě. Pak postačí doložení příslušného DIČ pro účely DPH, případně DIČ přiděleného pro obchodování mezi členskými státy, jehož platnost si poskytovatel ověří standardním postupem (možné způsoby ověření platnosti DIČ – viz informace

Ověřování DIČ osob registrovaných v jiných členských státech EU).

Pokud příjemce služby v okamžiku jejího poskytnutí zatím nemá přidělené DIČ pro účely DPH v jiném členském státě nebo je zahraniční osobou, je nutné pro doložení skutečnosti, že jde o osobu povinnou k dani, použít jiné důkazní prostředky. Například výpis z obchodních rejstříků nebo potvrzení daňového úřadu o registraci firmy.

1.1.4. Jak se postupuje, pokud zákazníkem je osoba povinná k dani, které zatím nebylo přiděleno DIČ pro účely DPH (je pod limitem povinné registrace)?

Pokud je příjemce služby osoba povinná k dani, použije se vždy pravidlo platné pro osobu povinnou k dani, tj. i v případě osoby, která zatím byla osvobozená od uplatňování daně.

1.1.5. Jak se postupuje, pokud je zákazníkem obec nebo jiný veřejnoprávní subjekt?

Jestliže veřejnoprávní subjekt uskutečňuje ekonomické činnosti, považuje se pro účely stanovení místa plnění za osobu povinnou k dani ve vztahu ke všem službám, které pořizuje pro svou činnost. Znamená to, že i když pořizuje službu výhradně pro činnost při výkonu působnosti v oblasti veřejné správy, která jako taková není předmětem daně, místo plnění poskytnuté služby se stanoví podle pravidla pro osoby povinné k dani.

Pokud však veřejnoprávní subjekt uskutečňuje pouze činnosti spadající do výkonu působnosti v oblasti veřejné správy a neuskutečňuje žádné ekonomické činnosti, nepovažuje se za osobu povinnou k dani a při stanovení místa plnění poskytnuté služby se použije pravidlo pro osoby nepovinné k dani.

1.1.6. Jak se postupuje, pokud zákazník pořizuje službu pro soukromou potřebu?

Jestliže zákazník, který je současně také osobou povinnou k dani (např. podnikatel), pořizuje službu výhradně pro soukromou potřebu, neměl by pro poskytnutí této služby vystupovat jako osoba povinná k dani, tj. předkládat DIČ pro účely DPH, případně potvrzení o registraci firmy. Poskytovatel služby pro určení místa plnění pou-

žije pravidlo, které se u dané služby vztahuje na osoby nepovinné k dani (viz také bod 1.1.2.). Jestliže zákazník použije službu zčásti pro soukromé účely a zčásti pro účely podnikání, postupuje se při určení místa plnění podle pravidla vztahujícího se na osoby povinné k dani.

1.1.7. Kterých služeb se týkají změny v základním pravidle pro osoby povinné k dani?

Změny se týkají především všech služeb poskytovaných osobám povinným k dani, které se podle zvláštních pravidel platných do konce roku 2009 zdaňovaly v jiném státě než ve státě příjemce a které od 1. 1. 2010 nově patří do působnosti základního pravidla. Jde například o služby zprostředkovatele, přepravu zboží a služby související s touto přepravou, práce na movité věci (podrobněji viz přehled v bodě 1.3.).

Naopak ke změně v aplikaci v praxi nedošlo u služeb, které od 1. 1. 2010 nově patří do působnosti základního pravidla, ale i předtím se místo plnění přesouvalo do státu příjemce podle zvláštních pravidel. Jde o služby právní, poradenské a jiné podobné, reklamní, finanční a pojišťovací, převod práva a některé další.

Změny se dále dotkly všech služeb poskytovaných osobám povinným k dani, které před 1. 1. 2010 patřily do působnosti základního pravidla a zdaňovaly se tak ve státě poskytovatele služeb. Jde například o tyto služby: kancelářské a sekretářské služby, služby archivování, služby arbitra nebo veterinární služby.

1.2. Zvláštní pravidla

1.2.1. Jaké jsou hlavní principy změn u zvláštních pravidel?

Od 1. 1. 2010 došlo k omezení rozsahu služeb, na které se vztahují zvláštní pravidla, ke snížení počtu výjimek, a tím k celkovému zjednodušení pravidel o stanovení místa plnění.

1.2.2. Jaká zvláštní pravidla se uplatňují?

Zvláštní pravidla u služeb lze rozdělit do dvou skupin:

První skupina zahrnuje výjimky **pro daný typ služby** bez ohledu na statut příjemce služby, tj. místo plnění se stanoví **pro všechny osoby stejně**.

Patří sem např.:

- služba vztahující se k nemovitosti (§ 10 zákona, beze změn, viz bod 1.3.1.),
- přeprava osob (§ 10a, beze změn, viz bod 1.3.2.),
- služby v oblasti kultury a obdobné (§ 10b zákona, pro rok 2010 beze změny, viz bod 1.3.3.),
- stravovací služba (§ 10c zákona, změny viz bod 1.3.4.),
- krátkodobý nájem dopravního prostředku (§ 10d zákona, změny viz bod 1.3.5.).

Ve druhé skupině jsou výjimky u daného typu služeb omezené pouze na služby poskytované **osobám nepovinným k dani**:

- dlouhodobý nájem dopravního prostředku (§ 10j zákona, viz bod 1.3.5.),
- služby zprostředkovatele (§ 10e zákona, viz bod 1.3.6.),
- přeprava zboží (§ 10f zákona, viz bod 1.3.7.),
- služby související s přepravou zboží, služby oceňování movité věci a práce na movité věci (§ 10g zákona, viz bod 1.3.8.),
- právní a některé další služby poskytované do třetích zemí (§ 10h zákona, beze změn, viz bod 1.3.9.),
- elektronicky poskytované služby, telekomunikační služby a služby vysílání (§§ 10h a 10i zákona, viz bod 1.3.10.).

Při poskytnutí služeb z této druhé skupiny osobám povinným k dani se místo plnění stanoví podle základního pravidla (§ 9 odst. 1 zákona), tj. místo plnění se přesouvá do státu, kde má sídlo, místo podnikání, popř. provozovnu příjemce služby.

1.3. Přehled změn v pravidlech pro stanovení místa plnění u některých služeb

1.3.1. Služba vztahující se k nemovitosti

Místo plnění u služby vztahující se k nemovitosti se nemění, zůstává jím místo, kde se daná nemovitost nachází (§ 10 zákona). Nově se v zákoně explicitně stanoví, že mezi tyto služby se zahrnují také služby ubytovací, nicméně ubytovací služby se za služby vztahující se k nemovitosti považovaly podle přijatého výkladu již dříve.

1.3.2. Přeprava osob

Stávající pravidlo se nemění, místem plnění při poskytnutí služeb přepravy osob je příslušné území, kde se přeprava uskutečňuje (§ 10a zákona).

1.3.3. Služby v oblasti kultury, umění, sportu, vědy, vzdělávání, zábavy

V roce 2010 se i nadále tyto služby zdaňují v místě konání příslušné akce (§ 10b zákona).

K určitým změnám dojde až s účinností od 1. 1. 2011, odkdy se na některé služby poskytované osobám povinným k dani bude vztahovat základní pravidlo.

1.3.4. Stravovací služba

Pro stravovací služby platí nová zvláštní pravidla (§ 10c zákona).

Většina stravovacích služeb se zdaňuje v místě, kde jsou skutečně poskytnuty.

Výjimkou jsou služby poskytnuté na palubě lodi, letadla nebo ve vlaku během přepravy osob na území Společenství, u kterých se uplatňuje stejné pravidlo, které se doposud používalo u dodání zboží na „palubách“. Místem plnění u těchto služeb je místo zahájení přepravy.

1.3.5. Nájem dopravního prostředku

K jakým změnám došlo u nájmu dopravního prostředku?

Pro určení místa plnění u nájmu dopravních prostředků platí zcela nová pravidla, která se zavádí po etapách. Nově se uplatňují rozdílná pravidla pro krátkodobý a dlouhodobý nájem.

Krátkodobý nájem se zdaňuje ve státě, kde je dopravní prostředek skutečně předán zákazníkovi do držení nebo užívání (§ 10d zákona).

U dlouhodobého nájmu se uplatňuje základní pravidlo (§ 9 odst. 1 a 2 zákona), tj. rozlišuje se podle zákazníka (na přechodnou dobu do konce r. 2012).

Při stanovení místa zdanění nájmu dopravního prostředku poskytovaného z/do třetích zemí členské státy mohou využít kritérium skutečného použití (viz bod 1.3.11.).

Jak se vymezuje krátkodobý nájem?

Krátkodobým nájmem se rozumí nepřetržitě držení nebo užívání dopravního prostředku po

dobu ne delší než 30 dní resp. v případě lodi ne delší než 90 dní.

Pro posouzení délky trvání, tj. pro posouzení, zda jde o krátkodobý nebo dlouhodobý nájem, jsou určující dohodnuté smluvní podmínky vždy pro konkrétní dopravní prostředek.

Jestliže v průběhu krátkodobého nájmu nastanou nové skutečnosti, v jejichž důsledku dojde k prodloužení nájmu stejného dopravního prostředku nad lhůtu 30 dnů, popř. 90 dnů, je pronajímatel povinen místo zdanění překlasifikovat. Tato povinnost nevznikne pouze v případě, že nové skutečnosti nastaly nezávisle na vůli obou zúčastněných stran (pronajímatele nebo nájemce).

Co se rozumí místem skutečného předání do držení nebo užívání?

Podmínka skutečného předání dopravního prostředku zákazníkovi do držení nebo užívání je splněna na místě, kde je daný dopravní prostředek fyzicky k převzetí zákazníkem. Za místo skutečného předání se naopak nepovažuje místo, kde dojde například pouze k podpisu smlouvy nebo převzetí klíčů.

1.3.6. Služba zprostředkovatele

U služeb poskytnutých zprostředkovatelem, tj. osobou, která jedná jménem a na účet jiné osoby, se změnilo místo zdanění služeb pro osobu povinnou k dani. Tyto služby nově patří do působnosti základního pravidla a zdaňují se ve státě příjemce (§ 9 odst. 1 zákona). Výjimka o možném přesunu místa plnění do členského státu, který vydal příjemci DIČ, pod kterým se služba poskytuje, byla zrušena.

Beze změny zůstává pravidlo v případě služby poskytnuté osobě nepovinné k dani. Tyto služby se nadále zdaňují ve stejném místě jako plnění, které se zajišťuje (§ 10g zákona).

1.3.7. Přeprava zboží

Rovněž u těchto služeb se místo zdanění rozlišuje podle zákazníka.

Služby přepravy zboží poskytnuté osobě povinné k dani patří do působnosti základního pravidla a zdaňují se ve státě příjemce (§ 9 odst. 1 zákona). Výjimka o možném přesunu místa plnění do členského státu, který vydal příjemci DIČ, pod kterým se služba poskytuje, byla zrušena.

U těchto služeb poskytnutých osobě nepovinné k dani nedošlo ke změnám. Služby přepravy zboží se zdaňují v místě, kde se příslušný úsek přepravy uskutečňuje, s výjimkou služeb přepravy zboží mezi členskými státy, které se zdaňují v místě zahájení přepravy (§ 10f zákona).

1.3.8. Služba přímo související s přepravou zboží, služba oceňování movité věci a práce na movité věci

Místo zdanění u služeb přímo souvisejících s přepravou zboží (nakládka a vykládka, manipulace se zbožím a podobná činnost), služeb oceňování movité věci a práce na movité věci se také rozlišuje podle zákazníka.

Na služby poskytnuté osobě povinné k dani se vztahuje základní pravidlo a zdaňují se ve státě příjemce (§ 9 odst. 1 zákona). Veškeré výjimky o možném přesunu místa plnění do členského státu, který vydal příjemci DIČ, pod kterým se služba poskytuje, byly zrušeny.

Pravidlo pro stanovení místa plnění u služeb poskytnutých osobě nepovinné k dani zůstává beze změny, tyto služby se zdaňují v místě, kde jsou skutečně poskytnuty (§ 10g zákona).

1.3.9. Služby právní, poradenské a jiné podobné, reklamní, finanční a pojišťovací, převod práva a některé další

Místo zdanění u těchto služeb se z hlediska aplikace v praxi nemění.

Do konce roku 2009 pro tyto služby poskytnuté osobě povinné k dani v EU nebo jakékoliv osobě mimo EU platilo zvláštní pravidlo (podle § 10 odst. 6 a 7 zákona o DPH ve znění platném do konce roku 2009), podle kterého se místo plnění přesouvalo do státu příjemce.

Od 1. 1. 2010 se na tyto služby poskytnuté osobě povinné k dani vztahuje nové základní pravidlo (§ 9 odst. 1 zákona), v důsledku kterého se místo plnění stanoví opět podle sídla, místa podnikání, případně provozovny, které se služba poskytuje, příjemce služby.

Na služby poskytnuté zahraniční osobě nepovinné k dani se vztahuje zvláštní pravidlo (§ 10h zákona), podle kterého se místo plnění u těchto služeb i nadále určí podle sídla či místa pobytu příjemce služby.

Služby poskytnuté osobám nepovinným k dani usazeným v EU i nadále patří do působnosti

základního pravidla (§ 9 odst. 2 zákona), které se nezměnilo. Místo plnění se řídí podle sídla, místa podnikání nebo provozovny, která službu poskytuje, poskytovatele služby.

1.3.10. Elektronicky poskytované služby, telekomunikační služby a služby rozhlasového a televizního vysílání

Obdobně jako v předchozích případech se při stanovení místa plnění u těchto služeb rozlišuje podle zákazníka. Služby poskytnuté osobě povinné k dani patří do působnosti základního pravidla, místo plnění se stanoví podle státu příjemce (§ 9 odst. 1 zákona).

U služeb poskytnutých osobě nepovinné k dani se i nadále uplatňuje kombinace pravidel, která rozlišují mezi službami poskytnutými poskytovateli služeb v EU a mimo EU (§§ 10h a 10i zákona). Ke sjednocení těchto pravidel dojde od r. 2015.

1.3.11. Služby, u kterých se uplatňuje kritérium skutečného užití nebo spotřeby Na které služby se pravidlo obecně vztahuje?

Směrnice o DPH umožňuje členským státům, aby podle svého uvážení u některých služeb, které jsou poskytovány z/do třetích zemí, stanovily místo plnění podle místa jejich skutečného užití nebo spotřeby.

Služby, na kterou se taková možnost vztahuje, jsou: nájem dopravního prostředku, služby právní, poradenské a jiné podobné, reklamní, finanční a pojišťovací, převod práva a některé elektronicky poskytované služby a dále veškeré ostatní služby, na které se vztahují základní pravidla.

Rozsah těchto služeb, jakož i kritéria pro určení místa spotřeby/užití jsou v kompetenci členských států. Příslušné národní úpravy a řešení konkrétních situací se proto mohou v praxi v jednotlivých členských státech lišit.

Pravidlo skutečného užití nebo spotřeby se používá povinné v případě telekomunikační služby a služby rozhlasového nebo televizního vysílání poskytovaných ze třetí země osobě nepovinné k dani do EU.

Jak se pravidlo uplatňuje v tuzemsku podle zákona o DPH a k jakým došlo změnám?

Podle zákona o DPH se pravidlo skutečného užití nebo spotřeby v tuzemsku používá:

- u služeb (jiných než osvobozených) poskytovaných podle základního pravidla osobě povinné k dani do třetí země v případech, kdy tato osoba je současně plátcem v tuzemsku a ke skutečnému užití nebo spotřebě dochází v tuzemsku – místo plnění se přesouvá do tuzemska (§ 10k zákona – změna v rozsahu služeb, na které se pravidlo používá),
- u nájmu dopravního prostředku (osobě povinné i nepovinné k dani): pokud připadá místo plnění na tuzemsko a skutečné užití nájmu je ve třetí zemi, za místo plnění se považuje třetí země, naopak pokud připadá místo plnění na třetí zemi a skutečné užití nájmu je v tuzemsku, služba se zdaňuje v tuzemsku (§ 10j zákona – obdobné pravidlo se uplatňovalo i do konce roku 2009),
- u telekomunikační služby a služby rozhlasového nebo televizního vysílání poskytovaných ze třetí země osobě nepovinné k dani do tuzemska – pokud ke skutečnému užití dochází v tuzemsku, služba se zdaní v tuzemsku (§ 10j odst. 2 zákona – beze změn).

2. OSOBA POVINNÁ PŘIZNAT A ZAPLATIT DAŇ Z PŘESHHRANIČNÍCH SLUŽEB

Kromě výše uvedených změn v určení státu zdanění u přeshraničních služeb došlo rovněž k modifikaci pravidel o určení osoby, která z těchto služeb přiznává daň. Změny se týkají některých podmínek a rozsahu aplikace reverse charge mechanismu, tj. případů, kdy se povinnost přiznat a zaplatit daň přesouvá z poskytovatele na příjemce služby (*v zákoně o DPH jsou tyto změny promítnuty v § 108 odst. 1 písm. b), c) a odst. 2).*

2.1. K jakým změnám došlo v aplikaci reverse charge mechanismu?

Reverse charge mechanismus se uplatňuje v případě poskytnutí **zdanitelné přeshraniční služby mezi osobami povinnými k dani**, kdy místo zdanění služby připadá na členský stát, ve kterém má sídlo, místo podnikání, případně provozovnu příjemce služby, ve kterém ale současně **poskytovatel služby není usazený**. V praxi to znamená, že v takovém případě službu nezdaní podle obecně platných pravidel poskytovatel služby, ale že daň z této služby přizná ve svém daňovém přiznání příjemce služby a poskytovatel služby

tak není povinen se ve státě zdanění služby zaregistrovat pro účely DPH.

Stejný mechanismus se použije rovněž při poskytnutí přeshraniční služby právnické osobě nepovinné k dani, které bylo přiděleno DIČ pro účely DPH, tj. v tuzemsku osobě identifikované k dani.

Obdobné pravidlo se již uplatňovalo do konce roku 2009 u některých služeb, které se zdaňovaly v členském státě příjemce služby. Nová úprava aplikaci reverse charge zpřesňuje a jednoznačně vymezuje podmínky, za kterých se poskytovatel služby považuje za osobu neusazenou v příslušném členském státě zdanění služby.

2.2. Uplatňuje se reverse charge mechanismus jednotně ve všech členských státech?

Jednotná aplikace reverse charge je u přeshraničních služeb, u nichž se stanoví místo plnění podle základního pravidla (*pravidla podle § 9 odst. 1 zákona*), protože u těchto služeb jsou všechny členské státy povinny tento mechanismus uplatňovat.

U přeshraničních služeb, u nichž se stanoví místo plnění podle zvláštních pravidel, je i nadále na volbě členského státu, zda u přeshraničních služeb zdaňovaných na svém území reverse charge při výběru DPH využívá či nikoliv. Taková volba členského státu je pak pro poskytovatele i příjemce služby závazná. Do okruhu těchto služeb patří například: služba vztahující se k nemovitosti, přeprava osob (pokud je v daném členském státě zdanitelná), služby v oblasti kultury, umění, sportu, vědy, vzdělávání a zábavy, stravovací služba nebo krátkodobý nájem dopravního prostředku. U těchto služeb se proto může praxe jednotlivých členských států při aplikaci reverse charge lišit.

Podmínky, za kterých se poskytovatel služby považuje za osobu neusazenou v členském státě zdanění, jsou harmonizované a měly by se používat stejně ve všech členských státech.

2.3. U kterých přeshraničních služeb se uplatňuje reverse charge v tuzemsku?

Reverse charge se uplatňuje u všech přeshraničních zdanitelných služeb s místem plnění

v tuzemsku poskytnutých plátcí nebo osobě identifikované k dani osobami povinnými k dani neusazenými v tuzemsku (§ 108 odst. 1 písm. b) a c) zákona).

(Poznámka: Obdobně se v tuzemsku pokračuje v uplatňování reverse charge u specifických dodání zboží s místem plnění v tuzemsku – dodání zboží s montáží nebo instalací a určitých dodání plynu nebo elektřiny.)

2.4. Z jakého důvodu se rozlišuje, zda poskytovatel přeshraniční služby je či není usazený v členském státě zdanění?

Rozlišení je nutné pro jednoznačné určení osoby, která z přeshraniční služby zdaňované v členském státě, ve kterém má sídlo, místo podnikání, příp. provozovnu příjemce služby, bude povinna přiznat a zaplatit daň, zda poskytovatel nebo příjemce.

Pokud poskytovatel služby je usazený v členském státě zdanění, pak odvádí daň poskytovatel. Pokud poskytovatel služby v členském státě zdanění není usazený a jde o typ služby, u které se ve státě zdanění uplatňuje reverse charge, pak odvádí daň příjemce služby.

2.5. Která osoba se považuje za osobu neusazenou v členském státě zdanění?

Pro určení toho, zda jde o osobu povinnou k dani neusazenou v daném členském státě, je rozhodující, zda tato osoba má ve státě, do kterého službu poskytuje, a ve kterém se služba zdaňuje, sídlo, místo podnikání nebo provozovnu, resp. zda se tato provozovna účastní příslušného poskytnutí přeshraniční služby.

Jestliže poskytovatel služby nemá v členském státě zdanění sídlo, místo podnikání ani provozovnu, považuje se za osobu, která není usazená v daném členském státě. Obdobně se poskytovatel služby považuje za osobu, která není usazená v daném členském státě, jestliže v tomto státě sice má provozovnu, ale tato jeho provozovna se příslušného poskytnutí přeshraniční služby neúčastní.

Jestliže poskytovatel služby má v členském státě zdanění sídlo nebo místo podnikání, vždy se považuje za osobu, která je usazená v tomto státě, a to bez ohledu na to, zda se příslušného poskytnutí přeshraniční služby účastní či nikoli.

2.6. V kterých případech lze považovat za splněnou podmínku, že provozovna se neúčastní příslušného poskytnutí přeshraniční služby?

Tato podmínka je splněna vždy, jestliže se do příslušného poskytnutí služby nezapojuje personální ani materiální vybavení této provozovny. Podmínka neúčasti této provozovny na poskytnutí služby se má za splněnou rovněž v případech, kdy tato provozovna, kterou poskytovatel služby má v členském státě zdanění, poskytuje pouze určitou administrativní podporu, např. při vystavení dokladu, vymáhání dlužné částky, apod.

3. NĚKTERÉ DALŠÍ ÚPRAVY V OBLASTI SPRÁVY DPH U PŘESHRANIČNÍCH SLUŽEB

V návaznosti na změnu pravidel v určení státu zdanění služeb a v určení osoby, která z těchto služeb přiznává daň, byla upravena některá další ustanovení zákona o DPH týkající se správy DPH v tuzemsku.

S účinností od 1. 1. 2010 se zavedly některé nové povinnosti pro poskytovatele služeb do jiného členského státu - vykazování služeb v souhrnném hlášení a rozšíření povinné registrace pro účely DPH – viz část III.

II. VRACENÍ DANĚ PLÁTCŮM V JINÝCH ČLENSKÝCH STÁTECH

Další zásadní úpravou, která vstupuje v platnost od 1. 1. 2010, je vrácení daně plátcům v jiných členských státech.

Základní úprava vrácení daně:

1. nárok na vrácení daně
2. přístup na Daňový portál české daňové správy
3. vyplnění žádosti o vrácení daně
4. podání žádosti o vrácení daně
5. informace k vrácení daně plátcům v jiných členských státech
6. opravy žádosti o vrácení daně
7. okamžik doručení

1. NÁROK NA VRACENÍ DANĚ

Plátce má nárok na vrácení daně, která mu je účtována osobou registrovanou k dani v jiném členském státě za zdanitelná plnění s místem plnění v tomto jiném členském státě, pokud nemá v tomto jiném členském státě v období

pro vrácení daně sídlo, místo podnikání ani provozovnu. Pravidla pro vrácení daně stanovuje vždy jiný členský stát.

Pokud je plátcé povinen v tuzemsku krátit odpočet daně, postupuje podle § 72 odst. 4 a 5 zákona a má tak nárok na vrácení daně pouze v poměrné výši (§ 82 odst. 1 zákona).

Pokud žadatel v období pro vrácení daně uskutečňuje pouze osvobozená plnění od daně bez nároku na odpočet daně nebo je osobou povinnou k dani podle § 6 odst. 1 zákona a nebo je osobou nepovinnou k dani, nebude tato žádost o vrácení daně předána jinému členskému státu (§ 82 odst. 5 zákona).

Podmínkou pro vrácení daně je podle § 82 odst. 2 zákona podat elektronicky:

1. žádost o přidělení přístupu do aplikace pro Vracení DPH plátcům v jiných členských státech, a
2. žádost o vrácení daně.

2. PŘÍSTUP NA DAŇOVÝ PORTÁL ČESKÉ DAŇOVÉ SPRÁVY

Přístup do aplikace pro Vracení DPH plátcům v jiných členských státech na Daňovém portále české daňové správy (dále jen „Aplikace“) přidělí místně příslušný správce daně na základě žádosti, podané elektronicky prostřednictvím Daňového portálu >Elektronická podání pro daňovou správu (aplikace EPO).. Žádost musí být opatřena **uznávaným elektronickým podpisem** (seznam akreditovaných poskytovatelů certifikačních služeb je uveden na internetových stránkách Ministerstva vnitra ČR). Žádost je posouzena do 15ti pracovních dní. Žadatel je o výsledku posouzení žádosti vyrozuměn zprávou sms pouze v případě, že přístup do Aplikace je místně příslušným správcem daně zamítnut. V opačném případě po uplynutí stanovené doby má žadatel otevřen přístup do Aplikace. Vstup do Aplikace je umožněn pouze stejné osobě, která žádost podepsala uznávaným elektronickým podpisem.

Podání žádosti o přidělení přístupu do Aplikace je umožněn po 1. 1. 2010.

3. VYPLNĚNÍ ŽÁDOSTI O VRÁCENÍ DANĚ

Po přihlášení do Aplikace bude žadateli nabídnut výběr odkazů:

- nová žádost o vrácení DPH,

- opravná žádost o vrácení DPH,
- samostatné prohlášení o upřesnění koeficientu pro poměrný nárok na vrácení daně,
- informace o podaných žádostech (přehled),
- informace o podaných upřesněních koeficientu (přehled),
- všeobecné informace.

Ve formuláři žádosti o vrácení DPH bude žadatel vyplňovat záložky:

- záhlaví (stát, období pro vrácení, příp. koeficient pro poměrný nárok na vrácení, ekonomickou činnost dle výběru harmonizovaných kódů NACE aj.),
- kontaktní údaje (e-mail, bankovní účet aj.),
- příslušná plnění v rámci EU/dovoz,
- připojení příloh,
- samostatné prohlášení o upřesnění koeficientu, pokud má být i to podáno spolu s žádostí o vrácení.

Žádost o vrácení daně a samostatné prohlášení o upřesnění koeficientu pro poměrný nárok na vrácení budou k dispozici v českém jazyce. V případě, že žadatel bude doplňovat určené údaje volným textem, je povinen tyto údaje vyplnit podle pravidel jiného členského státu, kde žadatel žádá o vrácení daně.

Členský stát vrácení daně může požadovat kopii daňového dokladu nebo daňového dokladu při dovozu zboží, a to v elektronické formě, pokud základ daně u uhlovodíkových paliv převyšuje částku 250 EUR nebo její ekvivalent a částku 1000 EUR nebo její ekvivalent u ostatních druhů pořízeného zboží nebo přijatých služeb (plátcé postupuje vždy podle pravidel členského státu vrácení daně). Kopie dokladů může žadatel vkládat do přílohy žádosti o vrácení daně o maximální kapacitě do 5 MB (vč. případného zazipování) a ve formátu souboru: .pdf, .jpg nebo .tif.

Žádost o vrácení daně může podat i zmocněný zástupce a to pokud žadatel u svého místně příslušného správce daně udělí plnou moc pro zastupování při vrácení daně zástupci podle § 10 odst. 3 zákona č.337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Registrační data žadatele, případného zástupce, jsou systémem automaticky vyplněna bez možnosti oprav v aplikaci tak, jak jsou aktuálně k dispozici místně příslušnému správci daně.

Pokud tyto údaje nejsou v souladu se skutečným stavem, žadatel/zástupce musí kontaktovat místně příslušného správce daně a zjednat nápravu zde.

V případě, že žadatel podává prostřednictvím aplikace pouze samostatné prohlášení o upřesnění koeficientu pro poměrný nárok na vrácení bude vyplňovat záložky:

- samostatné prohlášení o upřesnění koeficientu pro poměrný nárok na vrácení daně (koeficient a období jeho platnosti),
- kontaktní údaje.

Registrační údaje žadatele jsou i v tomto případě automaticky vyplněny a nelze je modifikovat. Pokud tyto údaje nejsou v souladu se skutečným stavem, žadatel/zástupce musí kontaktovat místně příslušného správce daně a zjednat nápravu zde.

Elektronická adresa je velmi důležitá při komunikaci se správcem daně jak tuzemským, tak i se správcem daně v jiném členském státě. E-mail žadatele, ale i zástupce, pokud je ustanoven, musí být uveden vždy.

4. PODÁNÍ ŽÁDOSTI O VRÁCENÍ DANĚ

Žadatel je povinen podat žádost o vrácení daně nejpozději do 30. září kalendářního roku následujícího po období pro vrácení daně (§ 82 odst. 3 zákona).

Po vyplnění a podání žádosti obdrží žadatel v rámci Aplikace potvrzení o podání s vygenerovaným podacím číslem. Žádost je tímto připravena k odeslání do členského státu vrácení. Pokud bude česká daňová správa požádána členským státem vrácení o doručení jím vydaných aktů ve věci vrácení daně podle § 82 odst. 6 zákona, bude žadatel rovněž vyzooměn o doručení do státu vrácení a stavu jeho podání (přijetí/zamítnutí). V ostatních případech členský stát vrácení vyzoomě žadatele o stavu doručení jeho podání podle svých legislativních pravidel.

Žádost o vrácení daně podaná po 31. prosinci 2009, i ta, která se týká období roku 2009, lze podat pouze elektronicky prostřednictvím Daňového portálu české daňové správy v Aplikaci, a to podle nového platného předpisu do 30. září 2010 (*Přechodná ustanovení Čl. II. bod 2*).

5. INFORMACE K VRÁCENÍ DANĚ PLÁTCŮM V JINÝCH ČLENSKÝCH STÁTECH

Na internetových stránkách české daňové správy v sekci Mezinárodní spolupráce>DPH>DPH v EU> a rovněž tak v rámci Aplikace jsou zveřejněny požadavky členských států týkající se:

- použití subkódů pro popis zboží/služeb,
- požadovaných příloh,
- upřesnění požadovaných limitů částek vyjádřených v národní měně státu vrácení,
- použití harmonizovaných kódů NACE pro popis ekonomické činnosti,
- jazykové požadavky pro vyplňování volných textů v žádosti, či pro další komunikaci se státem vrácení,
- případná omezení limitů období pro vrácení,
- doručování,
- podmínky pro zastupitelnost,
- platba na účet třetí strany.

6. OPRAVY ŽÁDOSTI O VRÁCENÍ DANĚ

Pokud plátce v období pro vrácení daně zjistí po podání žádosti o vrácení daně **chybu v náležitostech uvedených v záhlaví, kontaktních údajích a údajích na daňovém dokladu nebo daňovém dokladu při dovozu zboží**, provede opravu prostřednictvím Aplikace v již podané žádosti o vrácení daně daného období pro vrácení daně (Opravná žádost o vrácení DPH). Přijetí či případné zamítnutí, těchto oprav se řídí podle pravidel členského státu vrácení daně.

Pokud dojde ke změně **ve vyšší koeficientu** pro poměrný nárok na vrácení daně po podání žádosti o vrácení daně, provede plátce opravu částky daně prostřednictvím Aplikace, tuto opravu provede v následující žádosti pro vrácení daně, a to v kalendářním roce, kdy provede plátce vypořádání nároku na odpočet daně u krácených plnění podle § 76 odst. 7 zákona nebo opravu vypořádávaného období předloží plátce na samostatném prohlášení o upřesnění koeficientu pro poměrný nárok na vrácení, pokud v období vypořádání nároku na odpočet daně nepodá žádnou žádost o vrácení daně (§ 82 odst. 4 zákona).

7. OKAMŽIK DORUČENÍ

Okamžikem doručení se podle § 82 odst. 6 zákona rozumí okamžik odeslání oznámení ve formě datové zprávy na elektronickou adresu.

Toto ustanovení bude aplikováno v případě, že česká daňová správa bude požádána členským státem vrácení o doručení jím vydaných aktů ve věci, vrácení tj. oznámení o přijetí/zamítnutí, rozhodnutí a tudíž záleží na každém členském státě vrácení jaká pravidla si stanovil. Předmětná informace bude pak k dispozici na Daňovém portále v Aplikaci po přihlášení přes příslušné DIČ a žadatel bude o změně stavu svého podání uvědomen výše uvedeným oznámením.

III. SOUHRNNÁ HLÁŠENÍ

Veškeré změny související s podáváním souhrnných hlášení jsou uvedeny níže. Aplikace EPO pro podávání souhrnného hlášení v elektronické podobě bude v souvislosti s novelou zákona upravena a plátcům bude k dispozici po 1. lednu 2010, kdy bude zveřejněn i aktuální elektronický formulář. První podání souhrnného hlášení prostřednictvím upravené aplikace EPO se bude podávat za měsíc leden 2010 ve lhůtě do 25. února 2010. Souhrnná hlášení za 4. čtvrtletí 2009, která mají být podána ve lhůtě do 25. ledna 2010, bude možno ještě předkládat na tiskopise vydaném Ministerstvem financí.

Koho se tyto změny dotknou?

Plátců, kteří podle § 102 odst. 1 zákona:

- dodávají zboží do jiného členského státu osobě registrované k dani v jiném členském státě,
- přemísťují obchodní majetek do jiného členského státu,
- dodávají zboží kupujícímu při zjednodušeném postupu v třístranném obchodu podle § 17 zákona, pokud je plátce prostřední osobou v této transakci, nebo
- poskytují služby s místem plnění v jiném členském státě podle § 9 odst. 1 zákona (s výjimkou služeb, které jsou v jiném členském státě osvobozeny od daně) osobě registrované k dani v jiném členském státě, u nichž je povinen přiznat a zaplatit daň příjemce služby.

V čem spočívají základní změny?

1. PODÁVÁNÍ SOUHRNNÉHO HLÁŠENÍ I U POSKYTNUTÍ INTRAKOMUNITÁRNÍCH SLUŽEB

Nově je stanovena povinnost plátce podávat souhrnné hlášení v případě **poskytnutí slu-**

žeb, u nichž se stanoví **místo plnění podle § 9 odst. 1 zákona**, do jiného členského státu osobě registrované k dani v jiném členském státě, pokud je z těchto služeb povinen přiznat a zaplatit daň jejich příjemce. Plátce neuvádí do souhrnného hlášení služby, které jsou v jiném členském státě osvobozeny od daně (§ 102 odst. 1 písm. d) zákona). Jedná se především o finanční a pojišťovací služby. Poskytnutí služeb se v souhrnném hlášení vykazuje s novým kódem plnění „3“.

V této souvislosti je třeba upozornit, že osoba povinná k dani se sídlem nebo místem podnikání v tuzemsku, která poskytuje služby s místem plnění v jiném členském státě podle § 9 odst. 1 zákona, pokud povinnost přiznat a zaplatit daň vzniká příjemci služby, má nově povinnost se registrovat (§ 94 odst. 11 zákona).

2. PODÁVÁNÍ SOUHRNNÉHO HLÁŠENÍ POUZE V ELEKTRONICKÉ PODOBĚ

Je stanovena povinnost plátce podávat všechna souhrnná hlášení pouze v elektronické podobě formou datové zprávy, která je opatřena uznávaným elektronickým podpisem (prostřednictvím Daňového portálu > Elektronická podání pro daňovou správu (Aplikace EPO), nebo která je odeslána prostřednictvím datové schránky (v tomto případě uznávaný elektronický podpis není třeba), a to vždy ve formátu, struktuře a s údaji stanovenými Ministerstvem financí (Pokyn MF D – 331) (§ 102 odst. 2 zákona).

Pokud plátcům vznikne povinnost podat následné souhrnné hlášení, podá ho rovněž **pouze v elektronické podobě (§ 102 odst. 7 zákona)**.

Plátce při podávání následného souhrnného hlášení za zdaňovací období **do 31. prosince 2009** postupuje podle § 102 zákona, ve znění účinném do dne nabytí účinnosti novely zákona o DPH, tj. podává následné souhrnné hlášení v listinné nebo elektronické podobě (*přechodná ustanovení, bod 3*).

3. NOVÉ LHŮTY PRO PODÁVÁNÍ SOUHRNNÉHO HLÁŠENÍ

Obecná lhůta pro podávání souhrnného hlášení **se zkrátila** z kalendářního čtvrtletí na kalendářní měsíc (§ 102 odst. 4 zákona).

Plátce, který uskutečňuje **dodání zboží** do jiného členského státu osobě registrované k dani v jiném členském státě, má povinnost podávat souhrnné hlášení vždy **za každý kalendářní měsíc** do 25 dnů po skončení kalendářního měsíce (§ 102 odst. 4 zákona).

Plátce, který uskutečňuje **pouze poskytnutí intrakomunitárních služeb podle § 9 odst. 1 zákona**, má povinnost podávat souhrnné hlášení **shodně jako podává daňové přiznání**, tj. do 25 dnů po skončení kalendářního měsíce nebo kalendářního čtvrtletí (§ 102 odst. 5 zákona).

Pokud plátce, který uskutečňuje z intrakomunitárních transakcí **pouze poskytnutí služeb** podle § 9 odst. 1 zákona a podává souhrnné hlášení **čtvrtletně**, uskuteční v průběhu kalendářního čtvrtletí rovněž i **dodání zboží** do jiného členského státu osobě registrované k dani v jiném členském státě, je povinen začít podávat souhrnná hlášení **samostatně za každý kalendářní měsíc**. V tomto případě je plátce

povinen podat souhrnná hlášení samostatně za každý kalendářní měsíc **již za toto kalendářní čtvrtletí**, a to od prvního měsíce tohoto čtvrtletí ve lhůtě do 25 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém dodal zboží. Plátce je povinen podávat souhrnná hlášení měsíčně **až do konce kalendářního roku**, ve kterém uskutečnil dodání zboží do jiného členského státu osobě registrované k dani v jiném členském státě (§ 102 odst. 6 zákona). Pokud plátce neuskutečnil v některém měsíci tohoto kalendářního roku žádné plnění do jiného členského státu, souhrnné hlášení za tento měsíc nepodává.

IV. PODÁVÁNÍ DAŇOVÝCH PŘIZNÁNÍ

V oblasti podávání daňových přiznání nedochází od 1. 1. 2010 k žádným změnám, tzn. i nadále je možno daňová přiznání podávat jak elektronicky, tak i na tiskopise vydaném Ministerstvem financí.

- Podle materiálů Ministerstva financí připravil LZ

**Problematika daně z přidané hodnoty bude obsahem speciálního školení konaného ve dnech 11.–13. února 2010 v Hotelu Kraví Hora v Bořeticích.
Lektorem bude Ing. Igor Pantůček.**

Nová legislativa

ZE SBÍRKY ZÁKONŮ

Částka č. 87 – rozeslána dne 3. září 2009:

ZÁKON Č. 280/2009 SB., DAŇOVÝ ŘÁD (účinnost dnem 1. ledna 2011).

ZÁKON Č. 281/2009 SB., KTERÝM SE MĚNÍ NĚKTERÉ ZÁKONY V SOUVISLOSTI S PŘIJETÍM DAŇOVÉHO ŘÁDU (účinnost dnem 1. ledna 2011).

Částka č. 89 – rozeslána dne 4. září 2009:

ZÁKON Č. 284/2009 SB., O PLATEBNÍM STYKU (účinnost dnem 1. listopadu 2009).

ZÁKON Č. 285/2009 SB., KTERÝM SE MĚNÍ NĚKTERÉ ZÁKONY V SOUVISLOSTI S PŘIJETÍM ZÁKONA O PLATEBNÍM STYKU (účinnost dnem 1. listopadu 2009).

Částka č. 90 – rozeslána dne 4. září 2009:

ZÁKON Č. 286/2009 SB., kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 119/2001 Sb., kterým se stanoví pravidla pro případy souběžně probíhajících výkonů rozhodnutí, zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců a státních zástupců, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů (účinnost dnem 1. listopadu 2009).

ZÁKON Č. 287/2009 SB., kterým se mění zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů (účinnost dnem 4. září 2009).

ZÁKON Č. 289/2009 SB., kterým se mění zákon č. 676/2004 Sb., o povinném značení lihu a o změně zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (účinnost dnem 1. října 2009).

ZÁKON Č. 292/2009 SB., KTERÝM SE MĚNÍ ZÁKON Č. 353/2003 SB., O SPOTŘEBNÍCH DANÍCH, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (účinnost dnem 1. října 2009).

ZÁKON Č. 296/2009 SB., o sčítání lidu, domů a bytů v roce 2011 (účinnost dnem 19. září 2009).

Částka č. 91 – rozeslána dne 4. září 2009:

ZÁKON Č. 302/2009 SB., KTERÝM SE MĚNÍ ZÁKON Č. 187/2006 SB., O NEMOCENSKÉM POJIŠTĚNÍ, ve znění pozdějších předpisů (účinnost dnem 1. prosince 2009).

ZÁKON 304/2009 SB., KTERÝM SE MĚNÍ ZÁKON Č. 337/1992 SB., O SPRÁVĚ DANÍ A POPLATKŮ, ve znění pozdějších předpisů, **A ZÁKON Č. 586/1992 SB., O DANÍCH Z PŘÍJMŮ**, ve znění pozdějších předpisů (účinnost dnem 1. ledna 2010).

Částka č. 93 – rozeslána dne 7. září 2009:

ÚPLNÉ ZNĚNÍ Č. 309/2009 SB., zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, jak vyplývá z pozdějších změn.

Částka č. 101 – rozeslána dne 24. září 2009:

ZÁKON Č. 326/2009 SB., O PODPOŘE HOSPODÁŘSKÉHO RŮSTU A SOCIÁLNÍ STABILITY (účinnost dnem 1. července s výjimkami).

Částka č. 110 – rozeslána dne 12. října 2009:

SDĚLENÍ MINISTERSTVA PRÁCE A SOCIÁLNÍCH VĚCÍ Č. 354/2009 SB., kterým se vyhláší pro účely nemocenského pojištění výše redukčních hranic pro úpravu denního vyměřovacího základu platných v roce 2010.

Částka č. 111 – rozeslána dne 16. října 2009:

VYHLÁŠKA Č. 357/2009 SB., kterou se mění vyhláška č. 323/2002 Sb., o rozpočtové skladbě, ve znění pozdějších předpisů (účinnost dnem 16. října 2009).

Částka č. 115 – rozeslána dne 20. října 2009:

ZÁKON Č. 362/2009 SB., KTERÝM SE MĚNÍ NĚKTERÉ ZÁKONY V SOUVISLOSTI S NÁVRHEM ZÁKONA O STÁTNÍM ROZPOČTU ČESKÉ REPUBLIKY NA ROK 2010 (účinnost dnem 1. ledna 2010 s výjimkami).

Částka č. 118 – rozeslána dne 26. října 2009:

VYHLÁŠKA Č. 366/2009 SB., kterou se mění vyhláška č. 329/2008 Sb., o centrální evidenci exekucí, ve znění vyhlášky č. 426/2008 Sb. (účinnost dnem 1. listopadu 2009).

Částka č. 122 – rozeslána dne 4. listopadu 2009:

VYHLÁŠKA Č. 374/2009 SB., o výkonu činnosti platebních institucí, institucí elektronických peněz, poskytovatelů platebních služeb malého rozsahu a vydavatelů elektronických peněz malého rozsahu (účinnost dnem 4. listopadu 2009).

Částka č. 124 – rozeslána dne 10. listopadu 2009:

VYHLÁŠKA 383/2009 SB., O ÚČETNÍCH ZÁZNAMECH V TECHNICKÉ FORMĚ VYBRANÝCH ÚČETNÍCH JEDNOTEK A JEJICH PŘEDÁVÁNÍ DO CENTRÁLNÍHO SYSTÉMU ÚČETNÍCH INFORMACÍ STÁTU A O POŽADAVCÍCH NA TECHNICKÉ A SMÍŠENÉ FORMY ÚČETNÍCH ZÁZNAMŮ (TECHNICKÁ VYHLÁŠKA O ÚČETNÍCH ZÁZNAMECH) – (účinnost dnem 1. ledna 2010).

Částka č. 130 – rozeslána dne 18. listopadu 2009:

ZÁKON Č. 403/2009 SB., kterým se mění zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění pozdějších předpisů (účinnost dnem 18. listopadu 2009).

Částka č. 133 – rozeslána dne 25. listopadu 2009:

VYHLÁŠKA Č. 410/2009 SB., KTEROU SE PROVÁDĚJÍ NĚKTERÁ USTANOVENÍ ZÁKONA Č. 563/1991 SB., O ÚČETNICTVÍ, VE ZNĚNÍ POZDĚJŠÍCH PŘEDPISŮ, PRO NĚKTERÉ VYBRANÉ ÚČETNÍ JEDNOTKY (účinnost dnem 1. ledna 2010).

VYHLÁŠKA Č. 411/2009 SB., kterou se mění vyhláška č. 502/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou pojišťovnami, ve znění pozdějších předpisů (účinnost dnem 25. listopadu 2009).

Částka č. 135 – rozeslána dne 27. listopadu 2009:

ZÁKON Č. 420/2009 SB., KTERÝM SE MĚNÍ ZÁKON Č. 513/1991 SB., OBCHODNÍ ZÁKONÍK, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (účinnost dnem 1. prosince 2009).

ZÁKON Č. 421/2009 SB., kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů (účinnost dnem 27. listopadu 2009).

Částka č. 138 – rozeslána dne 10. prosince 2009:

VYHLÁŠKA Č. 434/2009 SB., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o pojišťovnictví (účinnost dnem 1. ledna 2010).

Částka č. 141 – rozeslána dne 15. prosince 2009:

ÚPLNÉ ZNĚNÍ Č. 444/2009 SB., zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, jak vyplývá z pozdějších změn.

Částka č. 142 – rozeslána dne 17. prosince 2009:

VYHLÁŠKA Č. 445/2009 SB., kterou se mění vyhláška č. 503/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro zdravotní pojišťovny, ve znění pozdějších předpisů (účinnost dnem 1. ledna 2010).

Částka č. 144 – rozeslána dne 21. prosince 2009:

VYHLÁŠKA Č. 449/2009 SB., o způsobu, termínech a rozsahu údajů předkládaných pro hodnocení plnění státního rozpočtu, rozpočtů státních fondů, rozpočtů územních samosprávných celků, rozpočtů dobrovolných svazků obcí a rozpočtů Regionálních rad regionů soudržnosti (účinnost dnem 1. ledna 2010).

VYHLÁŠKA Č. 450/2009 SB., kterou se provádí zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů (účinnost dnem 21. prosince 2009).

Částka č. 145 – rozeslána dne 22. prosince 2009:

VYHLÁŠKA Č. 459/2009 SB., O STANOVENÍ VÝŠE ZÁKLADNÍCH SAZEB ZAHRANIČNÍHO STRAVNÉHO PRO ROK 2010 (účinnost dnem 1. ledna 2010).

Částka č. 146 – rozeslána dne 23. prosince 2009:

VYHLÁŠKA Č. 460/2009 SB., kterou se mění vyhláška č. 3/2008 Sb., o provedení některých ustanovení zákona č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, (oceňovací vyhláška), ve znění vyhlášky č. 456/2008 Sb. (účinnost dnem 1. ledna 2010).

Částka č. 147 – rozeslána dne 23. prosince 2009:

VYHLÁŠKA Č. 462/2009 SB., KTEROU SE PRO ÚČELY POSKYTOVÁNÍ CESTOVNÍCH NÁHRAD MĚNÍ SAZBA ZÁKLADNÍ NÁHRADY ZA POUŽÍVÁNÍ SILNIČNÍCH MOTOROVÝCH VOZIDEL A STRAVNÉ A STANOVÍ PRŮMĚRNÁ CENA POHONNÝCH HMOT (účinnost dnem 1. ledna 2010).

VYHLÁŠKA Č. 463/2009 SB., kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 418/2001 Sb., o postupech při výkonu exekuční a další činnosti (účinnost dnem 1. ledna 2010).

Částka č. 153 – rozeslána dne 31. prosince 2009:

VYHLÁŠKA Č. 483/2009 SB., kterou se mění vyhláška č. 527/2006 Sb., o užívání zpoplatněných pozemních komunikací a o změně vyhlášky Ministerstva dopravy a spojů č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (účinnost dnem 1. ledna 2010).

VYHLÁŠKA Č. 484/2009 SB., kterou se mění vyhláška č. 36/2006 Sb., o ověřování shody opisu nebo kopie s listinou a o ověřování pravosti podpisu, ve znění pozdějších předpisů (účinnost dnem 1. ledna 2010).

Částka č. 154 – rozeslána dne 31. prosince 2009:

ZÁKON Č. 487/2009 SB., o státním rozpočtu České republiky na rok 2010 (účinnost dnem 1. ledna 2010).

Částka č. 155 – rozeslána dne 31. prosince 2009:

ZÁKON Č. 489/2009 SB., KTERÝM SE MĚNÍ ZÁKON Č. 235/2004 SB., O DANI Z PŘIDANÉ HODNOTY, ve znění pozdějších předpisů (účinnost dnem 1. ledna 2010). Podrobněji na stranách

ZE SBÍRKY MEZINÁRODNÍCH SMLUV

Částka č. 34 – rozeslána dne 25. září 2009:

SDĚLENÍ MINISTERSTVA ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ Č. 86/2009 SB.M.S., o sjednání Smlouvy mezi Českou republikou a Arménskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku (platnost dnem 15. července 2009).

Částka č. 44 – rozeslána dne 1. prosince 2009:

SDĚLENÍ MINISTERSTVA ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ Č. 111/2009 SB.M.S., o sjednání Lisabonské smlouvy pozměňující Smlouvu o Evropské unii a Smlouvu o založení Evropského společenství (platnost dnem 1. prosince 2009).

Částka č. 46 – rozeslána dne 7. prosince 2009:

SDĚLENÍ MINISTERSTVA ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ Č. 115/2009 SB.M.S., o sjednání Smlouvy mezi vládou České republiky a vládou Syrské arabské republiky o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmů a Protokolu k ní (platnost dnem 12. listopadu 2009).

Částka č. 49 – rozeslána dne 22. prosince 2009:

SDĚLENÍ MINISTERSTVA ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ Č. 120/2009 SB.M.S., o sjednání Smlouvy mezi Českou republikou a Kyprskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmů a Protokolu k ní (platnost dnem 26. listopadu 2009).

Z ÚŘEDNÍHO VĚSTNÍKU EVROPSKÉ UNIE

Svazek 52: L 239 – publikován dne 10. září 2009:

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) Č. 824/2009 ze dne 9. září 2009, **KTERÝM SE MĚNÍ NAŘÍZENÍ (ES) Č. 1126/2008**, kterým se přijímají některé mezinárodní účetní standardy v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002, **POKUD JDE O MEZINÁRODNÍ ÚČETNÍ STANDARD (IAS) 39 A MEZINÁRODNÍ STANDARD ÚČETNÍHO VÝKAZNICTVÍ (IFRS) 7** (platnost dnem 13. září 2009).

Svazek 52: L 244 – publikován dne 16. září 2009:

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 839/2009 ze dne 15. září 2009, **KTERÝM SE MĚNÍ NAŘÍZENÍ (ES) č. 1126/2008**, kterým se přijímají některé mezinárodní účetní standardy v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002, **POKUD JDE O MEZINÁRODNÍ ÚČETNÍ STANDARD (IAS) 39** (platnost dnem 19. září 2009).

Svazek 52: L 292 – publikován dne 10. listopadu 2009:

SMĚRNICE RADY č. 2009/132/ES ze dne 19. října 2009, kterou se vymezuje oblast působnosti čl. 143 písm. b) a c) směrnice 2006/112/ES, o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud se jedná o osvobození některých druhů zboží od daně z přidané hodnoty při konečném dovozu (platnost dnem 30. listopadu 2009).

Svazek 52: L 310 – publikován dne 25. listopadu 2009:

SMĚRNICE RADY č. 2009/133/ES ze dne 19. října 2009, o společném systému zdanění při fúzích, rozděleních, částečných rozděleních, převodech aktiv a výměně akcií týkajících se společností z různých členských států a při přemístění sídla evropské společnosti nebo evropské družstevní společnosti mezi členskými státy (platnost dnem 15. prosince 2009).

Svazek 52: L 311 – publikován dne 26. listopadu 2009:

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1136/2009 ze dne 25. listopadu 2009, **KTERÝM SE MĚNÍ NAŘÍZENÍ (ES) č. 1126/2008**, kterým se přijímají některé mezinárodní účetní standardy v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002, **POKUD JDE O MEZINÁRODNÍ STANDARD ÚČETNÍHO VÝKAZNICTVÍ (IFRS) 1** (platnost dnem 29. listopadu 2009).

Svazek 52: L 312 – publikován dne 27. listopadu 2009:

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1142/2009 ze dne 26. listopadu 2009, **KTERÝM SE MĚNÍ NAŘÍZENÍ (ES) č. 1126/2008**, kterým se přijímají některé mezinárodní účetní standardy v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002, **POKUD JDE O VÝKLAD VÝBORU PRO VÝKLAD MEZINÁRODNÍCH STANDARDŮ ÚČETNÍHO VÝKAZNICTVÍ (IFRIC) 17** (platnost dnem 30. listopadu 2009).

Svazek 52: L 314 – publikován dne 1. prosince 2009:

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1164/2009 ze dne 27. listopadu 2009, **KTERÝM SE MĚNÍ NAŘÍZENÍ (ES) č. 1126/2008**, kterým se přijímají některé mezinárodní účetní standardy v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002, **POKUD JDE O VÝKLAD VÝBORU PRO VÝKLAD MEZINÁRODNÍCH STANDARDŮ ÚČETNÍHO VÝKAZNICTVÍ (IFRIC) 18** (platnost dnem 4. prosince 2009).

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1165/2009 ze dne 27. listopadu 2009, **KTERÝM SE MĚNÍ NAŘÍZENÍ (ES) č. 1126/2008**, kterým se přijímají některé mezinárodní účetní standardy v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002, **POKUD JDE O MEZINÁRODNÍ STANDARDY ÚČETNÍHO VÝKAZNICTVÍ (IFRS) 4 A 7** (platnost dnem 4. prosince 2009).

Svazek 52: L 328 – publikován dne 15. prosince 2009:

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 1217/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o založení zemědělské účetní datové sítě pro sběr údajů o příjmech a o hospodářské činnosti zemědělských podniků v Evropském společenství (platnost dnem 4. ledna 2010). ■

Informace Ministerstva financí

Pokyn č. D-330 Ministerstva financí, kterým se vymezují nejčastější důvody pro prominutí příslušenství daně z důvodu tvrdosti podle ustanovení § 55a zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále jen: „ZSDP“)

ČL. I. – ÚVOD A VYMEZENÍ PŮSOBNOSTI

Ministerstvo financí vedeno snahou dostatečně spolehlivě zabezpečit v maximální možné míře jednotné a objektivizované rozhodování o žádostech o prominutí příslušenství daně, vymezuje tímto pokynem skutečnosti, jimiž lze zdůvodnit žádost o prominutí a v jejichž faktickém naplnění lze spatřovat zákonný důvod tvrdosti, pro něž může dojít k prominutí příslušenství daně. Současně se vymezují další důvody jejichž naplnění příslušný správce daně zohledňuje v rámci vyřizování žádosti o prominutí příslušenství daně jednotlivých daňových subjektů a podle jejich obsahu a závažnosti, prominutí příslušenství daně zvýší či sníží. Pokynem se dále vymezují skutečnosti při jejichž existenci je v zásadě vyloučeno rozhodnout o prominutí příslušenství daně z důvodu tvrdosti. Konečně jsou tímto pokynem vymezeny okruhy příslušenství daní, u nichž může dojít k prominutí příslušenství daně z důvodu tvrdosti, pouze v případech zvláštního zřetele hodných.

Tímto je Ministerstvem financí též vyjádřena snaha zamezit případným excesivním individuálním rozhodováním tak, aby byla i při aplikaci předmětného zákonného oprávnění, založeného na kombinaci neurčitého zákonného pojmu a správním uvážením příslušného správce daně, v maximální možné míře šetřena veřejná práva daňových subjektů spočívající na zákazu diskriminace, na právu na řádný proces a konečně na právu na řízení vedeného bez zbytečných průtahů.

V zájmu požadavku na dostatečně spolehlivě zajištěnou objektivitu a transparentnost, při rozhodování o žádostech o prominutí se stanovuje povinnost tato rozhodnutí odůvodňovat, přestože to současná platná právní úprava výslovně obligatorně nepředepisuje.

Tento pokyn upravuje postup Ministerstva financí a územních finančních orgánů při posuzování důvodů při rozhodování o prominutí příslušenství daní z důvodu tvrdosti.

ČL. II. – VYMEZENÍ DŮVODŮ A SKUTEČNOSTÍ POSUZOVANÝCH V RÁMCI ROZHODOVÁNÍ O ŽÁDOSTECH DAŇOVÝCH SUBJEKTŮ O PROMINUTÍ PŘÍSLUŠENSTVÍ DANÍ Z DŮVODU TVRDOSTI

V zájmu v Čl. I vyjádřených důvodů, při rozhodování o prominutí příslušenství daní z důvodu tvrdosti podle ustanovení § 55a ZSDP Ministerstvo financí uvádí systém skutečností a důvodů při tomto rozhodování posuzovaných:

A. SKUTEČNOSTI VYLUČUJÍCÍ VYDÁNÍ ROZHODNUTÍ, JÍMŽ BY BYLO PROMINUTO PŘÍSLUŠENSTVÍ DANĚ Z DŮVODU TVRDOSTI

1. Není zcela uhrazena daň, ke které náleží příslušenství daně, o jehož prominutí je rozhodováno;
 - v případě platby, kde bude uplatněn zákonný postup podle § 59 ZSDP, v důsledku čehož bude platba použita k úhradě starších daňových nedoplatků na témže druhu daňových příjmů, nelze hodnotit tuto podmínku jako splněnou i pokud daňový dlužník deklaruje tuto platbu jako úhradu daně, ke které náleží příslušenství daně, o jehož prominutí je rozhodováno;
 - výjimkou z tohoto bodu jsou případy, kdy důvodem vzniku nedoplatku bylo postižení daňového dlužníka živelní pohromou nebo jinou mimořádnou událostí bez jeho zavinění;
 - další výjimkou představují případy pouze částečně uhrazené daně v situaci, kdy pro dosud neuhrazený zbytek daně je povoz

leno posečkání či splátkování. V takovém případě lze rozhodnout o případném prominutí příslušenství, které náleží k již uhrazené části daně.

2. Úhrada daně, ke které náleží příslušenství daně, o jehož prominutí je rozhodováno, nebyla provedena dobrovolně, ale byla vymožena exekučně. V případě, že byla exekucí vymožena pouze část daně, nelze prominout příslušenství, které k této části náleží. Lze však prominout příslušenství náležející k té části daně, která byla uhrazena dobrovolně.
3. Příslušenství, o jehož prominutí je rozhodováno představuje: pokuta podle ustanovení § 37 ZSDP, úrok za dobu posečkání nebo splátek podle ustanovení § 60 odst. 6 zákona č. 337/1992 Sb. ve znění zákona 230/2006 Sb., exekuční náklady dle § 73a ZSDP, a nebo náhrada za nesplnění registrační povinnosti dle ustanovení § 98 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů. Vyjmenované typy příslušenství nelze podle tohoto bodu prominout. Výjimku tvoří pouze případy zvláštního zřetele hodné, přičemž i v takovýchto případech je nutné posoudit aplikaci předpisů upravujících tzv. veřejnou podporu, včetně případného uplatnění pravidla de minimis.
4. Pokud byla platba dlužné daně provedena ručitelem, pak nelze vyhovět případné žádosti daňového subjektu o prominutí příslušenství
5. V případech, kdy je proti daňovému dlužníkovi vedeno trestní řízení o některém z trestných činů uvedených v § 24 odst. 5 písm. b) a c) ZSDP, ať už na základě oznámení správce daně při plnění oznamovací povinnosti dle § 8 odst. 2 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, nebo z úřední povinnosti orgánů činných v trestním řízení, pak nelze vyhovět žádanému prominutí příslušenství tímto daňovým dlužníkem, které se váže k daňové povinnosti, ohledně které je trestní řízení vedeno. Shodně se postupuje i v případech, kdy je pravomocně rozhodnuto o takovýchto trestných činech. Pokud bude trestní řízení odloženo nebo trestní stíhání zastaveno, pak se k uvedenému nepřihlíží.

6. Daňový subjekt žádající o prominutí příslušenství daně je v likvidaci nebo je v úpadku řešeném formou konkursu. Výjimkou jsou případy, kdy jediným věřitelem daňového subjektu je finanční úřad.

B. DŮVODY, PŘI JEJICHŽ NAPLNĚNÍ LZE USUZOVAT NA NAPLNĚNÍ ZÁKONNÉHO DŮVODU TVRDOSTI PODLE USTANOVENÍ

§ 55a ZSDP

1. Příslušenství daně vzniklo na základě dodatečného vyměření daně po podání dodatečného daňového přiznání nebo plyne ze zjištění správce daně, přičemž k dodatečnému vyměření daně došlo v důsledku legislativních změn, které nebyly známy v termínu pro podání řádného daňového přiznání.
2. Jedná se o daňového dlužníka, který byl postižen živelní pohromou nebo jinou mimořádnou událostí v průběhu kalendářního roku, který se váže k platbě daně, případně v kalendářním roce bezprostředně předcházejícím a následujícím.
3. Jedná-li se o přechod daňové povinnosti zůstavitele na dědice za období ode dne úmrtí zůstavitele do dne nabytí právní moci rozhodnutí, kterým soud potvrdil nabytí dědictví včetně.
4. Byl-li zpětně přiznán důchod (starobní, invalidní nebo důchod vyživované osobě), pokud daňový dlužník následně upravil své daňové přiznání.
5. Příslušenství daně, které se vztahuje k původně přiznané dani, v případech, kdy dojde k chybnému rozdělení základu daně z příjmů fyzických osob na spolupracující osoby a zaplacení přiznané daně oběma spolupracujícími osobami ve lhůtě splatnosti.
6. Příslušenství daně, které vznikne z nepoužití nadměrného odpočtu na úhradu nedoplatku u stejné daně nebo z nepřevedení nadměrného odpočtu (na základě žádosti DS) v případech, kdy je zahájeno vytykáací řízení a přeplatek proto vznikne později, než je splatnost jiné daně.
7. Příslušenství vzniklo na základě převedení vratitelného přeplatku vzniklého v důsledku uplatněného daňového bonusu (§ 35c zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, dále jen: „ZDP“) a uplat-

nění společného zdanění manželů (§ 13a ZDP) na osobní účet druhého z manželů.

8. Původní platba daně je daňovým dlužníkem vykonána omylem na jiný variabilní symbol nebo jiný účet správce daně, přičemž se současně nejedná o nejasnou platbu.
9. Jedná se o daňového dlužníka, kterému nepříznivý zdravotní stav (dočasný nebo trvalý) zabránil plnit jeho daňové povinnosti (nutno doložit prokazatelným způsobem).
10. Příslušenství daně, které bylo předepsáno za daňový nedoplatek na dani z převodu nemovitostí v případech, kdy daňový subjekt včas uhradil příznanou daň vypočtenou ze základu daně stanoveného z ceny zjištěné na základě ocenění odlicem a daň byla vyměřena správcem daně odlišně z důvodů chybného posudku znalce.
11. V případech, kdy jsou sankcionovány pozdní platby zálohové povinnosti a celková daňová povinnost nevznikne, či je nižší než úhrn případně zaplacených záloh.
12. Dojde-li u daňového dlužníka, kterému bylo povoleno posečkání nebo splátkování dlužné daňové povinnosti, ke zpoždění s jednou platbou vyplývající z takového rozhodnutí, a to maximálně v rozsahu čtyř pracovních dnů včetně a v důsledku toho ztratí výhodu splátkování či posečkání. Směřuje-li dlužník platbu na příslušný účet správce daně (bezhotovostně či složenkou prostřednictvím České pošty) a dojde ke zpoždění platby max. o čtyři pracovní dny včetně po dni zákonné splatnosti daně.
13. Daňová kontrola vedoucí k dodatečnému vyměření daně, jejíž příslušenství je dotčeno touto žádostí, byla zahájena s časovým odstupem 12 měsíců a více od původního data splatnosti daně. Tento bod se použije pouze na penále podle § 63 ZSDP ve znění účinném do 31. 12. 2006.
14. Jedná se o daňového dlužníka, který se nikoli svým jednáním ocitl v platební neschopnosti (zejména druhotná platební neschopnost).
15. Příslušenství daně, které vznikne v souvislosti se změnou daňové povinnosti v důsledku prodeje věci nedodržením časového testu dle ustanovení § 4 ZDP.
16. Příslušenství daně předepsané u subjektů, které nejsou zřízeny nebo založeny za úče-

lem dosažení zisku (§ 18 odst. 3 ZDP), které vzniklo z dodatečně vyměřené DPPO v případech, kdy proti dodatečně zvýšenému základu daně není možno uplatnit snižující položku podle § 20 odst. 7 ZDP do výše, definované v tomto ustanovení.

17. Příslušenství daně převyšuje daň, k níž se váže.
18. Zohlednění existence případných výkladových nejasností hmotněprávních daňových zákonů.
19. Příslušenství daně, které vznikne v souvislosti se změnou daňové povinnosti v důsledku uplatnění odpočtu u dokladů z důvodů chybného vystavování daňových dokladů od neplátců daně z přidané hodnoty.

Příslušný správce daně zásadně zohledňuje z výše uvedených důvodů, pouze důvody výslovně uplatněné v žádosti daňového subjektu.

C. DŮVODY, KTERÉ JE SPRÁVCE DANĚ OPRAVNĚN ZOHLEDNIT A ZVÝŠIT PROMÍJENÉ PŘÍSLUŠENSTVÍ DANĚ Z DŮVODU TVRDOSTI

1. Bezdlužnost daňového dlužníka u územních finančních orgánů a celních orgánů – na všech daňových platebních povinnostech (vyjma příslušenství daně, o jejichž prominutí je žádáno), nesmí být ke dni zpracování žádosti o prominutí příslušenství daně vykazovány nedoplatky. Za den zpracování žádosti je považován den předložení návrhu zpracování bezprostředně nadřízenému vedoucímu zaměstnanci správce daně. Pro toto posouzení se posečkaný nebo splátkovaný daňový nedoplatek nepovažuje za nedoplatek. Nepřihlíží se rovněž k povinnostem na příslušenství, které nebyly subjektu doposud sděleny.
2. Jediné porušení platební povinnosti daňovým dlužníkem v časovém období 1 roku zpětně ode dne podání žádosti, posuzování této podmínky u jednoho územního finančního nebo celního orgánu a na všech druhích daní (u příslušenství takových, které byly subjektu sděleny); délka prodloužení může být max. 30 dnů (jedná se i o náhradní lhůtu splatnosti).
3. Zjištěné důvody vyměření daně nemají charakter zatajení skutečností daňovým subjek-

tem, ale jedná se např. o pouhé administrativní pochybení v rámci vedení účetnictví.

4. Dobrá úroveň spolupráce daňového dlužníka se správcem daně při plnění nepeněžitých povinností.

D. DŮVODY, KTERÉ JE SPRÁVCE DANĚ OPRÁVNĚN ZOHLEDNIT A SNÍŽIT PROMÍJENÉ PŘÍSLUŠENSTVÍ DANĚ Z DŮVODU TVRDOSTI

1. Příslušenství daně vzniklo na základě vyměření nebo předepsání daně, které zjistil správce daně a toto zjištění plyne převážně ze zatajených skutečností daňovým subjektem. Dále rovněž v případech, kdy příslušenství daně vzniklo daňovému dlužníkovi v postavení plátce u daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a z funkčních požitků a u daně vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně na základě neodvedené sražené daně. Výjimkou z tohoto bodu v části neodvedené sražené daně jsou případy, kdy důvodem vzniku nedoplatku bylo postižení dlužníka mimořádnou událostí bez jeho zavinění, a také případy, kdy dojde k významné změně ve vlastnické struktuře daňového subjektu včetně právního nástupnictví fyzické osoby a nový vlastník po převzetí firmy nedoplatky neprodleně dobrovolně uhradil.
2. Daň, ke které náleží příslušenství daně, o jehož prominutí je rozhodováno, byla stanovena na základě pomůcek z důvodu absence součinnosti daňového dlužníka.
3. Příslušenství daně vzniklo na základě opožděné platby daně, k jejímuž řádnému přiznání bylo podáno daňové přiznání až na základě výzvy správce daně, popř. přes výzvu správce daně nebylo podáno vůbec.
4. Existence dluhu daňového dlužníka u územních finančních orgánů a celních orgánů – na daňové platební povinnosti (vyjma příslušenství daně o jejichž prominutí je žádáno) je ke dni zpracování žádosti o prominutí příslušenství daně vykazován nedoplatek. Za den zpracování žádosti je považován den předložení návrhu zpracování bezprostředně nadřízenému vedoucímu zaměstnanci správce daně. Pro toto posouzení se posečkaný nebo splátkovaný daňový nedoplatek nepovažuje za nedoplatek. Nepřihlíží se rov-

něž k povinnostem na příslušenství, které nebyly subjektu sděleny.

5. Špatná úroveň spolupráce daňového dlužníka se správcem daně při plnění nepeněžitých povinností, nedostatečná součinnost, či obstrukce až maření daňového řízení.

APLIKACE BODŮ A, B, C A D TOHOTO ČLÁNKU

Dotýká-li se žádost daňového dlužníka více druhů daní ve smyslu vyhlášky č. 25/1994 Sb., ve znění pozdějších předpisů, více zdaňovacích období resp. více titulů vzniku příslušenství, posuzuje správce daně žádost samostatně za každou daňovou povinnost – samostatně za každý druh daně a každé zdaňovací období.

Celková výše případně prominutého příslušenství daně z důvodu tvrdosti je zjevně limitována celkovou částkou příslušenství daně, o jehož prominutí je rozhodováno. To platí i pro postup při opakovaných žádostech o prominutí příslušenství daně z důvodu tvrdosti. Celkové prominutí příslušenství daně tedy nesmí přesáhnout 100%.

ČL. III. NÁLEŽITOSTI ROZHODNUTÍ – ODŮVODNĚNÍ

S ohledem na potřebu odstranit pochybnosti o dostatečně spolehlivě zabezpečené objektivitě a transparentnosti při rozhodování o prominutí příslušenství daně z důvodů odstranění tvrdosti je nutné v písemném vyhotovení rozhodnutí o prominutí uvádět též odůvodnění, přestože to zákonná úprava nestanoví.

ČL. IV. – PŘECHODNÉ USTANOVENÍ

Žádosti o prominutí příslušenství daně, které byly podány před účinností tohoto pokynu, o nichž nebylo dosud rozhodnuto, se posuzují podle tohoto pokynu. Výjimku tvoří bod B.12a, který se uplatní až vůči případnému prominutí příslušenství daně v případě plateb daňových povinností, u nichž nastane splatnost po dni účinnosti zákona č. 285/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o platebním styku, tj. ke dni 1. 11. 2009 včetně.

ČL. V – ZRUŠOVACÍ USTANOVENÍ

Zrušuje se pokyn D-319.

ČL. VI. – ÚČINNOST

Účinnost tohoto pokynu nastává dne 1. listopadu 2009.

V Praze dne 29. 10. 2009

Ing. Eduard Janota, v.r.
ministr financí ČR

FINANČNÍ ZPRAVODAJ MINISTERSTVA FINANCÍ ČR

Finanční zpravodaj č. 4/2009 (24. září 2009):

Sdělení k uplatňování Smlouvy mezi Českou republikou a Republikou Kazachstán o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku (č. 3/2000 Sb.m.s.)

Pokyn č. D-323 Prominutí správního poplatku z důvodu nesrovnalostí vyplývajících z uplatňování zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů

Pokyn č. D-324 Výklad pojmu „bytové potřeby“ pro účely uplatnění úroků z úvěrů jako nezdanitelné části základu daně z příjmů fyzických osob (§ 15 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů)

Sdělení k uplatňování Smlouvy mezi Českou republikou a Irskem o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku (č. 163/1996 Sb.)

Pokyn D-326 k uplatňování Smlouvy mezi Českou republikou a Novým Zélandem o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu (č. 75/2008 Sb.m.s.)

Finanční zpravodaj č. 5/2009 (15. října 2009):

Pokyn č. D-325

Finanční zpravodaj č. 6/2009 (6. listopadu 2009):

Z obsahu: pokyny MF č. D-327 až 331 (viz níže).

Z DALŠÍCH INFORMACÍ ZVEŘEJNĚNÝCH NA INTERNETOVÝCH STRÁNKÁCH MINISTERSTVA FINANCÍ ČR

- Vybrané nálezy z kontrol finančních úřadů — červenec (2. září 2009).
- Vybrané nálezy z kontrol finančních úřadů — srpen (8. září 2009).
- Cenový věstník č. 10/2009 (25. září 2009).
- Výroční zpráva české daňové správy za rok 2008 (8. října 2009).
- Vybrané nálezy z kontrol finančních úřadů — září (8. října 2009).
- Sdělení Ministerstva financí k aplikaci ustanovení § 28 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona č. 216/2009 Sb. (20. října 2009).
- Cenový věstník č. 11/2009 (22. října 2009).
- Informace Ministerstva financí k zákonu č. 362/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s návrhem zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2010, v oblasti majetkových daní (22. října 2009).
- Pokyn Ministerstva financí č. D-327: Rozhodnutí o prominutí penále za pozdní úhrady odvodů podle zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů (23. října 2009).
- Pokyn Ministerstva financí č. D-329 k postupu správců daně vůči ručitelům v daňovém řízení (27. října 2009).
- Pokyn Ministerstva financí č. D-331, kterým se stanovuje struktura a tvar datové zprávy, jejímž prostřednictvím je činěno podání o daňové povinnosti a která je zároveň odesílána správci daně prostřednictvím datové schránky (29. října 2009).
- Informace Ministerstva financí o komunikaci s územními finančními orgány prostřednictvím datové schránky (29. října 2009).

- Informace Ministerstva financí — základní rozfázování vytvoření účetnictví státu od 1. ledna 2010 (3. listopadu 2009).
- Vybrané nálezy z kontrol finančních úřadů — říjen (9. listopadu 2009).
- Informace Ministerstva financí ke komunikaci s Finančními úřady prostřednictvím datové schránky — ověření platnosti elektronického podpisu datové zprávy (11. listopadu 2009).
- Cenový věstník č. 12/2009 (30. listopadu 2009).
- Vybrané nálezy z kontrol finančních úřadů — listopad (2. prosince 2009).
- Strategie financování a řízení státního dluhu na rok 2010 (3. prosince 2009).
- Daňový kalendář na rok 2010 (7. prosince 2009).
- Daňová kalkulačka pro orientační výpočet daně z příjmů fyzických osob (10. prosince 2009).
- Výsledky činnosti cenové kontroly za rok 2008 (14. prosince 2009).
- Cenový věstník č. 13/2009 (15. prosince 2009).
- Vzorová schémata pro přípravu základních postupů účtování od 1. ledna 2010 (17. prosince 2009).
- Informace Ministerstva financí o nových službách a nové podobě „Daňového portálu“ (17. prosince 2009).
- Pokyn Ministerstva financí č. D-336: Prominutí správního poplatku z důvodu nesrovnalosti vyplývajících z uplatňování zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (17. prosince 2009).
- Informace Ministerstva financí k novému přiznání k DPH pro rok 2010 (17. prosince 2009).
- Informace Ministerstva financí — vzorová schémata pro přípravu základních postupů účtování od 1. ledna 2010 (17. prosince 2009).
- Informace Ministerstva financí — sazby daně z nemovitostí od 1. ledna 2010 (18. prosince 2009).
- Informace Ministerstva financí — Popis postupu při registraci účetní jednotky, zodpovědné osoby a náhradní zodpovědné osoby v Centrálním systému účetnictví státu vč. interaktivních pdf formulářů (18. prosince 2009).
- Cenový věstník č. 14/2009 (18. prosince 2009).
- Vyhodnocení plnění maastrichtských konvergenčních kritérií a stupně ekonomické sladění ČR s eurozónou (21. prosince 2009).
- Vzory všech aktuálních daňových tiskopisů v roce 2010 (21. prosince 2009).
- Informace Ministerstva financí k novele zákona o DPH účinné od 1. ledna 2010 (22. prosince 2009).
- Cenový věstník č. 15/2009 (22. prosince 2009).
- Informace Ministerstva financí k uplatnění DPH u veřejných služeb v osobní dopravě (28. prosince 2009).
- Informace Ministerstva financí ke zrušení Pokynu MF č. D-108 (29. prosince 2009).
- Převodový můstek pro zapracování změn stanovených vyhláškou č. 410/2009 Sb., se základním komentářem (30. prosince 2009).
- České účetní standardy pro některé vybrané účetní jednotky, které vedou účetnictví podle vyhlášky č. 410/2009 Sb. (ve znění před korekturami): ČÚS č. 701 — Účty a zásady účtování na účtech, ČÚS č. 702 — Otevírání a uzavírání účetních knih (30. prosince 2009). ■

Ze Sbírky rozhodnutí Nejvyššího správního soudu

ROZHODNUTÍ Č. 1820

Daň z příjmů: dary přijaté v souvislosti s podnikáním

Bezplatný převod podniku z otce na syna není příjmem z podnikání a nepodléhá dani z příjmů.

(podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 02. 2009, čj. 2 Afs 112/2008-44)

ROZHODNUTÍ Č. 1821

Daň z přidané hodnoty: nárok na odpočet daně účtované osobě povinné v souvislosti s náklady exekuce; osoby povinné k dani

I. Osoba povinná v exekučním řízení není příjemcem zdanitelného plnění spočívajícího v provedení exekuce na majetek této osoby soudním exekutorem, který je plátcem daně z přidané hodnoty. Proto, jestliže soudní exekutor uloží osobě povinné povinnost uhradit náklady exekučního řízení podle zákona č. 120/2001 Sb., exekučního řádu, zvýšené o daň z přidané hodnoty účtovanou soudním exekutorem a následně je taktéž vymůže, nejsou splněny podmínky § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, pro vznik nároku na odpočet daně ze strany osoby povinné.

II. Soudní exekutor vykonávající nezávisle exekuční činnost podle zákona č. 120/2001 Sb., exekučního řádu, je za splnění dalších podmínek osobou povinnou k dani z přidané hodnoty ve smyslu zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty.

(podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 01. 2009, čj. 1 Afs 143/2008-69)

ROZHODNUTÍ Č. 1822

Daňové řízení: lhůta k doplnění odvolání

Lhůta stanovená správcem daně k doplnění odvolání podle § 48 odst. 5 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, je tzv. lhůtou správcovskou a v případě podání první žádosti daňovým subjektem o její prodloužení je nutné postupovat podle § 14 odst. 3 téhož zákona.

(podle rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 11. 2008, čj. 22 Ca 428/2007-38)

ROZHODNUTÍ Č. 1836

Daň z přidané hodnoty: nárok na odpočet daně Daňové řízení: důkazní břemeno

Převede-li daňový subjekt na základě smlouvy o prodeji podniku svůj podnik na jinou osobu, i nadále trvá jeho povinnost prokázat skutečnosti rozhodné pro stanovení jeho daňové povinnosti za zdaňovací období, ve kterém ještě byl majitelem podniku.

Plátce daně proto není v takovém případě zproštěn ani povinnosti prokázat nárok na odpočet daně z přidané hodnoty po dobu stanovenou v § 47 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, pro vyměření daně, bez ohledu na to, zda kupujícímu předal daňové doklady rozhodné pro stanovení daňové povinnosti či nikoliv.

(podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 01. 2008, čj. 7 Afs 112/2007-40)

ROZHODNUTÍ Č. 1851

Daňové řízení: zánik práva daň vyměřit nebo doměřit Řízení před soudem: přihlédnutí k daňové prekluzi z moci úřední

I. K zániku práva daň vyměřit nebo doměřit ve smyslu § 47 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, přihlížejí soudy ve správním soudnictví z moci úřední.

II. Soud má povinnost vypořádat otázku daňové prekluze tehdy, je-li namítána, a v případě, že sám dospěje k závěru, že k prekluzi práva skutečně došlo. Pokud účastník prekluzi nenamítal a soud poté, co se touto otázkou zabýval, dospěl k závěru, že k prekluzi nedošlo, není nutné, aby své úvahy na dané téma v odůvodnění rozhodnutí výslovně uváděl.

(podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 02. 04. 2009, čj. 1 Afs 145/2008-135)

ROZHODNUTÍ Č. 1865

Řízení před soudem: zrušující rozsudek krajského soudu stojící na nesprávných důvodech Daňové řízení: zrušení

rozhodnutí správce daně v odvolacím řízení

I. Rozhodnutím odvolacího orgánu o odvolání proti platebnímu výměru daňové řízení končí. Vady odvoláním napadeného rozhodnutí či postupu správce daně prvního stupně v řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, musí být odstraněny v rámci odvolacího řízení. Je vyloučeno, aby po zrušení platebního výměru správce daně prvního stupně pokračoval v daňovém řízení a o dani znovu rozhodl.

II. Vady odvoláním napadeného rozhodnutí či postupu v řízení, které jeho vydání předcházelo, odstraní správce daně prvního stupně autoremedurou (§ 49 odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků) nebo odvolací orgán postupem podle § 50 odst. 3 tohoto zákona. Postup podle § 50 odst. 3 zákona o správě daní a poplatků se uplatní jak v řízení o odvolání proti dani stanovené dokazováním (§ 50 odst. 6 citovaného zákona), tak v řízení o odvolání proti dani stanovené podle pomůcek (§ 50 odst. 5 tohoto zákona). V odvolacím řízení je přípustná i změna způsobu stanovení daně.

III. V řízení o odvolání proti dani stanovené podle pomůcek (§ 50 odst. 5 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků) může odvolací orgán také vrátit věc správci daně prvního stupně k rozhodnutí podle § 49 odst. 1 tohoto zákona. Podmínky pro takový postup jsou dány i tehdy, je-li na místě změna způsobu stanovení daně.

IV. Vydá-li správce daně po zrušení platebního výměru v odvolacím řízení (§ 50 odst. 6 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků) znovu platební výměr, jedná se o rozhodnutí nezákonné. Nezákonnost tohoto rozhodnutí musí být v řízení před soudem namítána.

V. Zruší-li správně krajský soud rozhodnutí správního orgánu, ale výrok rozsudku stojí na nesprávných důvodech, Nejvyšší správní soud v kasačním řízení rozsudek krajského soudu zruší a věc mu vrátí k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1

s. ř. s.). Obstojí-li však důvody v podstatné míře, Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítne a nesprávné důvody nahradí svými. Pro správní orgán je pak závazný právní názor krajského soudu korigovaný právním názorem Nejvyššího správního soudu.

(podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 04. 2009, čj. 8 Afs 15/2007-75)

ROZHODNUTÍ Č. 1870

Daň z příjmů: výdaje vynaložené na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů

Výdaje (náklady) uhrazené v rámci exekučního řízení podle exekučního řádu (v projednávané věci byl žalobce – daňový subjekt v postavení povinné osoby), vyčíslené na základě exekučního tarifu, nemohou ze své podstaty splňovat podmínku výdaje vynaloženého na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů podle § 24 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, neboť se jedná o náklady sankčního charakteru, které byl daňový subjekt nucen hradit v souvislosti s nedobrovolným (vynuceným) uhrazením povinnosti uložené mu dříve již pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

(podle rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29. 05. 2008, čj. 29 Ca 5/2007-25)

ROZHODNUTÍ Č. 1872

Daňové řízení: vyměření daně Daň z přidané hodnoty: vyměření nadměrného odpočtu

Zahájení vytykácího řízení představuje absolutní překážku pro možnost aplikace § 46 odst. 5 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků. Správce daně je tak po ukončeném vytykáacím řízení vždy povinen vydat platební výměr, a to i když dospěje k závěru, že veškeré údaje uvedené daňovým subjektem v daňovém přiznání jsou správné, pravdivé, průkazné či úplné. Až den vydání platebního výměru je tedy dnem vyměření daně. V případě, že se jedná o daň z přidané hodnoty, je tento den i dnem vyměření ve smyslu § 37a zákona č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty (dnes § 105 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty).

(podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 03. 2007, čj. 7 Afs 10/2006-57)

Praktické postřehy k tématu kreditní informace

Kreditní informace (KI) jsou informace, které přímo nebo nepřímo naznačují, zda subjekt bude schopen dostát svým závazkům. Jde o soubor obchodních informací s doporučeným kreditním rámcem a výslednou bonitou daného subjektu. Smyslem práce s KI je vyhledávání těch negativních, které nás mají včas varovat a přimět ke zvýšení opatrnosti a ochraně našich zájmů.

Kreditní rizika byla dříve podceňována. Současná ekonomická situace však význam KI výrazně zvyšuje. Minimální dílčí části KI, kterou je dnes vhodné až nutné průběžně sledovat, je pád subjektu našeho zájmu do insolvenčního řízení (informační povinnost si tyto informace zajistit a hlídat je na straně věřitele, pokud věřitel nezachytí a promešká lhůtu pro přihlášení pohledávky, může to znamenat výrazné potíže).

KI nejsou jen pro komerční sektor, ale měla by je využívat i státní a veřejná správa i běžný občan, neboť i tito vstupují do odběratelsko dodavatelských a jiných vztahů s různými subjekty a i zde mohou číhat rizika z jejich nekreditibility. Dílčí části KI na subjekty našeho zájmu lze čerpat v ČR i v zahraničí z různých zdrojů, veřejně přístupných i nepřístupných, soukromých, zdarma i placených, na internetu i z jiných zdrojů, on-line či formou zpožděných kreditních zpráv.

I v ČR vzniklo několik on-line internetových systémů KI a návazných produktů a služeb, které umožňují subjekty našeho zájmu prověřovat ručně po jednom či je hlídat hromadně v čase automaticky nejenom ve vztahu k insolvenční, ale i ve vztahu k celému balíku dílčích částí aktuálních KI. Tyto systémy jsou si podobné základní strukturou, z velké části čerpají informace ze stejných zdrojů, ke kterým pak přidávají různé individuální speciality. Některé se v rámci ročního paušálu v drobných tisících korun soustředí na aktuální KI, jiné nabídnou i historická data či možnost jejich stahování a práce s nimi ve vlastním PC, samozřejmě za tomu odpovídající ceny.

V základním balíku KI lze očekávat:

- popisná data ze Živnostenského a Obchodního rejstříku vč. graficky názorných vazeb mezi lidmi a subjekty, ze kterých lze odhalit riziko přelévání kapitálu mezi několika subjekty jednoho vlastníka nebo nástup „Bílého koně“ či již fázi jeho prázdného subjektu, kterému se občas podaří odebrat zboží či služby bez platby,
- evidenční data z Českého statistického úřadu o oborech podnikání, počtu zaměstnanců a obratu,
- data z Rejstříku exekucí,
- data z katastru nemovitostí,
- zveřejněné a ověřené vymáhané dluhy a výsledky vymáhání, které informují o míře porušování smluvních vztahů,
- monitoring tisku a zpráv vydávaných informačními agenturami zachycuje na subjekt našeho zájmu především dílčí KI typu dluhy, vymáhání, fúze, kapitálové vstupy, restrukturalizace, propady ekonomických ukazatelů či naopak výhled jejich růstu vlivem získání lukrativní zakázky,
- roční závěrky ze Sbírký listin, z nich počítané různé poměrové ukazatele s možností jejich porovnání s celostátními průměrnými hodnotami nad subjekty se stejným oborem podnikání a maximální výše dodavatelského úvěru, který je subjekt schopen v různé splatnosti uplatit, jsou velmi užitečnými ekonomickými údaji, ze kterých lze dělat závěry o kreditibilitě subjektu,
- celkové kreditní ohodnocení subjektu číselným ukazatelem v rámci definovaného inter-

valu jeho možných hodnot jasně naznačuje i laikovi stupeň rizika spolupráce s ním.

V dnešní době zhoršující se platební morálky a rostoucí druhotné platební neschopnosti by měl mít každý subjekt přístup alespoň k takovémuto základnímu balíku KI a jeho pracovníci by se je měli naučit rutinně a důsledně využívat. Důsledné využívání KI může vypadat tak, že obchodník vždy při zpracování nabídky prověří aktuální stav odběratele a stanoví takové odpovídající obchodní podmínky (splatnost faktury, zálohy na platbu či jiný druh zajištění pohledávky), aby maximálně snížil riziko vzniku problémů. Obdobně by se mělo postupovat i při nákupu. Průběžným (i automatickým) sledováním vývoje KI o subjektu věřitel minimalizuje riziko promeškání zhoršujícího se stavu, kdy je stále ještě možné zareagovat a minimalizovat hrozící ztráty. Většinou se před vlastní insolvenčí zachytí zhoršování některých dílčích částí KI a je čas adekvátně reagovat.

Výhodné a logické bývá spojení poskytování KI s nabídkou služby outsourcingu správy pohledávek. Pokud takový poskytovatel vládne KI, efektivně se mu spravují zadané pohledávky a pokud profesionálně průřezem od mimosoudního vymáhání (upomínky, telefonáty, práce v terénu), přes soudní vymáhání (žaloby, rozhodčí) až po výkon exekuce pracuje v čase s velkým množstvím dlužníků různých forem, velikostí, z různých oborů a regionů, nasbírání mnoho dílčích KI, kterými může obohatit jejich následné poskytování.

Žádný systém KI není samozřejmě dokonalý, nicméně jejich využívání může výrazně omezit rizika podnikání. Další vývoj bude směřovat k propojení systémů KI s ekonomickými a informačními systémy, které společností již využívají, což technicky není nijak složité. Manažer či účetní pracující s adresářem svého ERP/CRM systému pak bude moci přímo z karty svého obchodního partnera nahlížet na balík KI o něm, což mu výrazně usnadní rozhodování.

■ **Připravil LZ**

NOVÍ ČLENOVÉ KOMORY

ZÁŘÍ 2009

Andrea Řezníčková	Praha	003645
Ing. Alois Chytka	Brno	300160
Miloslava Fialová	Olešnice	004462

ŘÍJEN 2009

Marian Heczko		004068
---------------	--	--------

PROSINEC 2009

Ing. Lenka Vilhanová	Zlín	200243
----------------------	------	--------

Monitor

AMERICKÝ BANKOVNÍ SEKTOR stále ještě nemá nejhorsí za sebou. Jeho bilance je tragická, za první půlrok padlo padesát dva bankovních domů (vloni za celý rok polovina) a v prosinci po uzavření dalších sedmi ústavů (mezi nimi byly např. kalifornské First Federal Bank s aktivy 6,1 mld. dolarů a Imperial Capital Bank s aktivy 4 mld. dolarů) se počet uzavřených bank zastavil na čísle 140 (!). Většina z uzavřených ústavů patřila mezi menší a střední, ale jsou i výjimky, např. Washington Mutual, Indy Mac či BankUnited FSB). Federální společnost pro pojištění vkladů (FDIC) předpokládá, že vrchol procesu uzavírání bank přijde v příštím roce. Agentura kvůli předpokládanému nárůstu bankrotů zvýšila svůj provozní rozpočet pro rok 2010 o 55 procent na čtyři mld. dolarů. Celkově FDIC počítá s tím, že krachy bank v období 2009 až 2013 dosáhnou 100 mld. dolarů.

ČESKÁ REPUBLIKA PORUŠUJE SMĚRNICI EU.

Evropská komise (EK) dne 20. listopadu 2009 oficiálně požádala Českou republiku a dalších sedm členských států, aby upravily svoji legislativu v oblasti skupinové registrace k DPH. Tyto žádosti jsou ve formě odůvodněného stanoviska, což představuje druhou fázi řízení pro porušení práva podle článku 226 Smlouvy. Pokud členské státy požadavky do dvou měsíců nesplní, EK může věc postoupit Evropskému soudnímu dvoru.

V řízení proti České republice (2008/2146) je namítáno, že česká legislativa umožňuje, aby se členem DPH skupiny stal neplátce DPH. To podle EK není v souladu s článkem 11 evropské směrnice o DPH. Poté, co EK v červenci 2009 vydala sdělení ke skupinové registraci k DPH, prozkoumala také jednotlivé národní legislativy v této oblasti, aby určila, zda odpovídají evropskému právu. Výsledkem tohoto průzkumu jsou právě otevřená řízení pro porušení práva u osmi členských států.

ČESKO SE PROPADLO V ŽEBŘÍČKU KORUPCE.

V aktuálním žebříčku společnosti Transparency

International, která hodnotí 180 zemí světa podle míry korupce, se Česko propadlo z loňského 45. na 52. místo (v blízkém okolí je pak horší jen Slovensko). Lépe jsou na tom např. Uruguay, Kostarika či Botswana. Česko se přitom v žebříčku postupně propadá již několik let. Hlavní důvody bující korupce v ČR jsou ve výrazném propojení politiky s byznysem, politizace veřejné správy a slabá justice, která proti korupci není schopna účinně bojovat.

DANĚ. Česká republika má jeden z časově nejnáročnějších daňových systémů. Vyplývá to z aktuální studie Světové banky a společnosti PriceWaterhouseCoopers týkající se náročnosti placení daní a celkového daňového zatížení (Paying Taxes 2010).

Podniky v tuzemsku vyplňováním různých daňových přiznání a plnění dalších povinností stráví 613 hodin ročně, což Česko řadí na 171. (!) místo ze 183 sledovaných zemí. Nejlépe jsou na tom na Maledivách, Spojených arabských emirátech, Singapuru, Lucembursku, Švýcarsku a nejhůře v Brazílii. ČR byla sice jednou z 45 zemí, které oproti poslednímu průzkumu usnadnila placení daní, ale „progrese“ byla natolik významná, že jsme si naopak pohoršili. Ze zemí Evropské unie je situace horší jen v Bulharsku.

Časová náročnost přitom podle studie může souviset i s počtem a frekvencí daňových plateb, ale neplatí to generálně, protože podle tohoto kritéria je ČR na 37 místě. Největší zátěž z pohledu výše sazby i časové náročnosti představují odvody za zaměstnance, na kterých každá firma stráví 300 hodin.

Peter Chrenko, náměstek ministra financí ČR, k výsledkům zprávy uvedl: „Ministerstvo financí dlouhodobě využívá závěry této studie, zejména poznatky o různých přístupech k daňovému systému. Velkou část času, který společnosti potřebují na splnění daňových povinností, zabírají platby související se sociálním zabezpečením a zdravotním pojištěním. Ministerstvo připravuje dva projekty, které by měly přinést výrazné zlepšení: zřízení jednotného inkasního místa pro

výběr daní, sociálního zabezpečení a zdravotního pojištění a sjednocení základu pro odvody daní i sociálního zabezpečení a zdravotního pojištění a dále reformu územního uspořádání finančních úřadů“.

NOBELOVU CENU ZA EKONOMII vloni získali američtí ekonomové **Elinor Ostromová** a **Oliver Williamson** za analýzy ekonomické správy, to znamená způsobu uplatňování autority nebo pravidel v různých oblastech. Ostromová je první ženou, která obdržela cenu za ekonomii od jejího založení před 42 lety.

OSTROMOVÁ byla oceněna za příspěvek k otázce veřejných zdrojů a společného majetku, kde ukázala, jak lze společný majetek výhodně spravovat v rámci skupin uživatelů. Zpochybnila tak převládající názor, podle něhož je veřejné zdroje nutno buď podřídit centrálním autoritám, nebo zprivatizovat.

WILLIAMSON pracoval zejména v oboru transakčních nákladů a ocenění dostal za teorii, v níž firmy pojal jako struktury pro řešení konfliktu. Zjistil, v jakých případech roste ochota ekonomických subjektů vést své transakce nikoli na otevřeném trhu, nýbrž v hranicích firmy. „V předchozích třech desetiletích tyto vlivné příspěvky vedly k přesunutí výzkumu ekonomické správy z okraje do popředí vědecké pozornosti,“ uvedl výbor pro udělování ceny ve zdůvodnění. Podotkl, že ekonomické transakce se odehrávají nejen na trzích, ale také v rámci firem, sdružení nebo domácností, což dříve ekonomická teorie opomíjela.

Výzkumy obou oceněných podle Výboru pro udělování Nobelovy ceny prokázaly, že ekonomická

analýza dokáže vrhnout světlo i na ekonomickou povahu řady forem sociální organizace.

Ostromová na základě studia případů, kdy společné zdroje jako zásoby ryb, lesy, pastviny nebo vodu spravují jejich uživatelé, zjistila, že výsledky jsou často lepší, než jaké předpokládala standardní teorie. Uživatelé často vyvinou důvtipné mechanismy rozhodování a vynucování pravidel k efektivnímu a udržitelnému nakládání se zdroji, často v tom však také úspěšní nejsou. Ostromová charakterizovala pravidla, která vedou k příznivým výsledkům při nakládání se společnými zdroji.

Williamson tvrdil, že trhy a hierarchické organizace jako firmy jsou alternativními strukturami ekonomické správy, které se liší v přístupech k řešení konfliktů zájmů. Slabinou trhů je to, že na nich často převládá handrkování a neshody; negativní stránkou firem je zase nebezpečí, že autorita, která sporům brání, může být zneužita. Williamson zjistil, že když je na trhu omezená

konkurence a účastníci si nemohou dostatečně vybrat mezi partnery, jsou lepším rámcem pro řešení konfliktů firmy.

STÁTNÍ DLUH se za loňský rok zvýšil téměř o 179 mld. na 1,178 bilionu korun. Každý Čech tak „dluží“ už 112 tisíc korun. Důvodem růstu dluhu jsou podle Ministerstva financí i domácí emise státních dluhopisů v celkové výši 203 miliard korun.

Plány původně počítaly se 125 miliardami korun. Čistá emise státních dluhopisů za rok 2009 činila 103 miliard korun, uvedlo Ministerstvo. Další „zdroje“ dluhu jsou na zahraničních trzích, kde si vláda loni půjčila 54,7 mld. korun. Vláda rovněž čerpala půjčky od Evropské in-

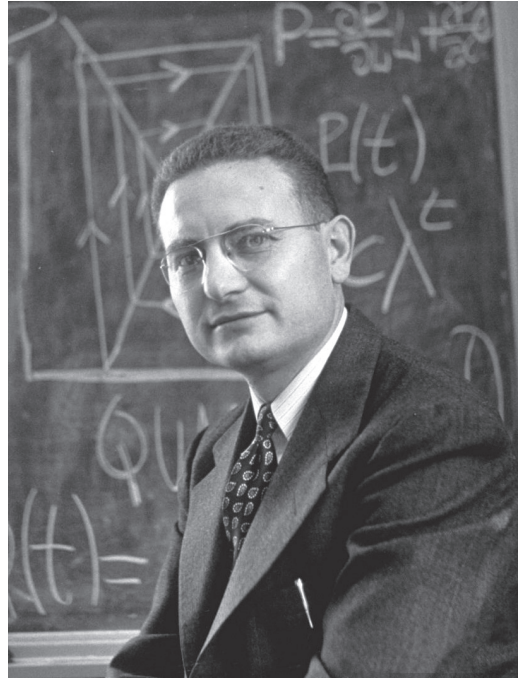
vestiční banky ve výši 11,9 mld. korun. Nárůst objemu peněžních instrumentů v oběhu loni činil 9,4 mld. korun. Podle mnohých ekonomů má Česko zaděláno na velký problém. Někteří dokonce tvrdí, že pokud nedojde k nápravě, je reálná i hrozba státního bankrotu.

Rychlost zadlužování dosahuje 7452 korun za sekundu, což je v poměru k HDP 36 procent. Do dvou let budeme na úrocích platit sto miliard korun ročně. Hlavní problém je v tom, že Česko dluh financuje pouze tím, že si znovu půjčuje. I přesto Česko patří mezi nejméně zadlužené země v EU.

ZAKLADATEL MODERNÍ EKONOMIE a jeden z nejvýznamnějších ekonomů minulého století (nazývaný génius všestrannosti) **PAUL A. SAMUELSON** zemřel 13. prosince ve věku 94 let. Jeho jméno je především spjato s rozsáhlou knihou „Ekonomie“, která se stala základní ekonomickou učebnicí. Poprvé vyšla v roce 1948, v Česku až v devadesátých letech (!).

Na rozdíl od většiny svých kolegů, kteří získali věhlas tím, že se hloubkově zaměřili na jeden obor ekonomické vědy, Samuelsonův zájem byl opravdu všestranný. „Ve věku specializace se v ekonomii pokládám za posledního generalistu,“ tedy za vědce, zasahujícího do různých oblastí, řekl o sobě. A proto nebylo náhodné, že i výklad jednotlivých složitých teorií a pojmů v tisícistránkové knize Ekonomie je tak zasvěcený a kompetentní. Mnozí analytici se shodují, že je to jen těžko překonatelné „klasické dílo“. Samuelson prosadil do ekonomie matematickou analýzu. Na základě své disertace na Harvardově univerzitě, kterou obhájil ve svých jednadvaceti letech, vydal v roce 1947 své „magnum opus“, knihu Základy ekonomické analýzy. Bylo to v letech, kdy se ekonomie vyjadřovala jen slovy a diagramy. Samuelson tehdy prokázal, že se tento vědní obor bez matematiky již vůbec neobejde.

Celou svoji profesní dráhu spojil s Massachusetts Institute of Technology, kde se stal profesorem

Paul A. Samuelson v roce 1950

již ve čtyřiceti letech. Po více než padesát let v průměru každý měsíc publikoval závažnou studii. Navíc v letech 1966 až 1981 uveřejňoval každý týden v časopise Newsweek své stati určené nikoli pro vědce, ale řadové čtenáře. Byl členem ekonomických týmů prezidentů Kennedyho a Johnsona. V roce 1970 obdržel jako první Američan Nobelovu cenu za ekonomii. Jeho příspěvek ekonomické teorii je rozsáhlý – vedle výše uvedeného je s jeho jménem spjata celá řada ekonomických teorií, např. teorie veřejných statků, spotřeby a spotřebitelského užitku, růstu, makroekonomické stabilizace či mezinárodního obchodu nebo ekonomie blahobytu.

■ LZ

Ze zákulisí

V minulém bulletinu jsme se ohlédli za květnovým sněmem Komory a v tomto vydání se vrátíme k dalšímu sněmu, tentokrát mimořádnému. Jak k tomu došlo?

Děni ve vztazích mezi Komorou a hlavním výborem Svazu účetních nabralo v posledním čtvrtletí velmi dynamický spád. V reakci na dopisy (veškerá korespondence je k přečtení na internetových stránkách) hlavního výboru a také revizní komise Svazu, ve kterých tyto orgány konstatovaly, že **usnesení květnového sněmu Komory je v některých bodech v rozporu se stanovami Svazu** (pro připomenutí – zejména body II. písm. e) „uskutečňovat vlastní postup vůči relevantním organizacím a sdružením (IFAC, NÚR) nezávisle na Svazu účetních“ a písm. g) „připravit podklady pro případné osamostatnění Komory vyčleněním ze Svazu účetních“ vyvolaly nelibost), svolal

výbor Komory mimořádný sněm, který se měl výhradami zabývat.

Dne 19. listopadu si členové Komory poprvé „vyzkoušeli“ mimořádný sněm. Účast sice byla vyšší než na řádném sněmu v květnu, ale rozhodně neodpovídala významu. Průběh i diskuse byla docela vzrušená a je třeba objektivně poznamenati, že účastníci sněmu byli názorově rozděleni cca půl na půl (jenže co zbývajících cca 1250 členů?). Vedle návrhů na okamžité osamostatnění Komory zazněly hlasy jednoznačně odmítající.

V této souvislosti je třeba si uvědomit, že Svaz resp. hlavní výbor Svazu je zřizovatelem Komory a Komora (jakožto organizační složka) se nemůže státi zcela samostatným či nezávislým subjektem (resp. teoreticky by mohla po dohodě se zřizovatelem). Usnesení (viz níže) bylo kompromisem.

USNESENÍ

XII. (MIMOŘÁDNÉHO) SNĚMU KOMORY CERTIFIKOVANÝCH ÚČETNÍCH konaného v Praze dne 19. listopadu 2009

Sněm Komory certifikovaných účetních:

I. zrušuje:

- I. v usnesení XI. sněmu Komory ze dne 13. května 2009 bod II. písm. e),
- II. v usnesení XI. sněmu Komory ze dne 13. května 2009 v bodě II. písm. g) slova „vyčleněním ze Svazu účetních“.

II. doplňuje:

v usnesení XI. sněmu Komory ze dne 13. května 2009 v bodě II. písm. b) za slovo „certifikáty“ slova „osvědčující členství v Komoře“.

III. schvaluje:

zprávu o činnosti výboru v období mezi sněmy.

IV. bere na vědomí:

stanovisko dozorčí komise.

V. vyslovuje:

důvěru členům výboru Komory a potvrzuje je ve funkcích.

VI. ukládá výboru Komory:

- a) iniciovat svolání mimořádného sněmu Svazu účetních v nejbližším možném termínu v souladu se stanovami s návrhem bodu programu – postavení Komory v rámci Svazu účetních,
- b) nadále usilovat o dohodu s hlavním výborem Svazu účetních v oblastech významných pro řádné fungování Komory,
- c) informovat členskou základnu o všech okolnostech souvisejících s případnou samostatností Komory vč. založení nového občanského sdružení a před řádným sněmem vyhodnotit stanoviska členů v této věci,
- d) zabezpečit audiovizuální záznam z jednání sněmu Komory a navrhnout totéž hlavnímu výboru Svazu účetních pro jednání sněmu Svazu účetních a porady organizačních jednotek Svazu účetních.

VII. volí:

členkou dozorčí komise Ing. Janu Tlapákovou.

Hlavní výbor Svazu však neshledal závěry mimořádného sněmu za dostatečné a především zcela ztratil důvěru v představitele výboru Komory, kteří současně vystupují jménem jiného subjektu. To bylo důvodem jeho rozhodnutí ze dne 16. prosince o organizační změně, kterou se Komora stává opět (po dvou letech) pobočkou. Viz oznámení¹⁾ zveřejněné na internetových stránkách.

Co bude dále? **Zásadní je, že pro tuto Komoru se téměř nic nemění a funguje dále (buďte s ní). Organizační změna neznamená nějaké omezení její činnosti, naopak, jak je zřejmé z oznámení.** Jen příští (řádný) sněm bude opět volební. V dopise, který jste od nového subjektu

obdrželi koncem roku, je řada zavádějících informací. **Vaše Komora nebyla zrušena, nový subjekt v žádném případě není nástupnickou organizací, finanční prostředky jsou opět pod kontrolou této Komory. Problémem ovšem je zmatení členské základny a veřejnosti. Místo společného prosazování věcných témat profese a racionálních námětů k úpravě odborné legislativy se tříští síly...** Mám pocit, že je to taková česká specialita. Přemýšlel jsem, co vhodného napsat, když náhle přišlo mailem zamyšlení od Ing. Králové... Nemám, co bych dodal. Díky.

■ LZ

1) Vážení členové Komory certifikovaných účetních,

dovolu, abychom Vám oznámili, že hlavní výbor Svazu účetních (HV SÚ) rozhodl dne 16. prosince 2009 o organizační změně týkající se vaší Komory, spočívající v jejím převedení na pobočku při hlavním výboru Svazu účetních (stejně uspořádání jako do konce roku 2007). Důvodem této organizační změny bylo nesplnění nápravných opatření požadovaných na výboru Komory (odstranění rozporu usnesení sněmu se stanovami SÚ) a zabránění možnému vyvedení organizační jednotky ze struktury Svazu účetních (fyzické osoby z vedení KCÚ založili o.s. Komora certifikovaných účetních ČR). **HV SÚ, který je zřizovatelem KCÚ, samozřejmě trvá na zachování Komory v rámci Svazu účetních.**

HV SÚ trvá na tom, aby KCÚ měla výlučné postavení, plnila v rámci Svazu účetních působnost v oblasti certifikace, NÚR, IFAC apod. Hlavní výbor garantuje plnou autonomii KCÚ (vč. rozpočtové) a zachování její organizační struktury vč. sekretariátu.

Vážení členové KCÚ, tato nezbytná změna, vzhledem k dosavadní nemožnosti domluvy s výborem KCÚ a jeho krokům v rozporu se zájmy Svazu účetních, **by měla vytvořit předpoklady pro další rozvoj Komory, který HV SÚ bude podporovat.**

Vážení členové, přejeme Vám příjemné prožití vánočních svátků, pevné zdraví, mnoho štěstí a úspěchů v práci i v osobním životě. Těšíme se na viděnou v roce 2010.

Daniela Vláčilová, prezidentka Svazu účetních

ZAMYŠLENÍ...

Čas od času se s Vámi prostřednictvím bulletinu podělím s některými postřehy, které mě v praxi potkaly. Nad čím bych se s vámi chtěla zamyslet dnes, nás, milí kolegové, potkalo úplně všechny – situace (zdráhám se nahlas vyslovit slovo krize) v naší Komoře. Mezi vánočními svátky, někoho možná už před Štědrým dnem, zastihl „zvací“ dopis do nově založeného občanského sdružení. Současně se objevují elektronické zprávy od hlavního výboru Svazu. Naštěstí se již několik let pravidelně účastním sněmů Komory a průběžně se snažím najít chvíle a o dění v profesi se zajímat. Takže mne obsah této pošty již zas až tak moc nepřekvapil. Na druhou stranu jsem „jen“ řadový člen, nemám žádnou funkci a do zákulisí tak úplně nevidím. Přesto jako bych, stejně, jako každý z nás se měla najednou rozhodnout. Půjčím si dotazy, které padly v diskusi na našich internetových stránkách: „Která komora je ta správná?“ nebo „Co mi nová komora dá?“

Jakmile začneme v jakémkoli vztahu bilancovat, většinou se vracíme na začátek. Jaké to bylo... Ten začátek je už opravdu docela dávno. A to nepatřím k zakládajícím členům! Když jsem se pouštěla do systému certifikace, samozřejmě jsem věřila, tehdy zejména článkům v časopise Účetnictví, že má ohromnou budoucnost. O tom, jestli mi něco přinese nebo nepřinese členství v Komoře, jsem vlastně ani trochu nepřemýšlela. **Získala jsem certifikát a vstup do Komory pro mne byl samozřejmostí. Ačkoli členství povinné není, vnitřně certifikaci a členství cítím jako dvě strany jedné mince** (přestože např. v mém městě je v Komoře jen cca třetina držitelů certifikátu). Taky jsem vzpomínala, jak jsem šla na „svůj“ první sněm. Konal se v Praze a já na něj šla přímo ze školy (v té době jsem ještě studovala na VŠE). Na sněm jsem přišla pozdě a přestože jsem našla své jméno na prezenční listině, trpěla jsem tak trochu pocitem, že mezi všechny ty odborníky určitě nepatřím. A dnes? Budu trochu trošinku parafrázovat, ale... Co mi Komora od té doby dala? Samotné držení certifikátu není bohužel až taková výhra – i když, slyším velmi ráda, že na trhu práce se již o certifikaci dost ví. A to (i) díky Komoře. Na druhou

stranu dnes už vím, že mezi členy patřím. Díky nim mi na stěně visí certifikát „účetní expert“. Bylo to právě pár kolegů, kteří řekli v pravou chvíli „jdi dál“. V práci používám pod doménou Komory mailovou adresu, využila jsem nabídku, kdy jsem před časem získala elektronický podpis. Nabídek je samozřejmě víc. Stačí prohlédnout si internetové stránky. Nedivíte se někdy, v jak malém počtu funguje kancelář Komory a co všechno zvládá! Někdy mám pocit že dny pana Zemánka a pár měsíců už i naší kolegyně paní Seidlové mají mnohem víc než jen dvacet čtyři hodin.

Mám klasickou účetní praxi a sám certifikát mi k novým klientům zatím nejspíš nepomohl, ale troufnu se říci, že Komora ano. Nevím, jestli zveřejněním mého jména nebo názvu mé firmy, ale určitě tím, že mi umožňuje a výrazně pomáhá k tomu, abych mohla dělat svou práci dobře. A to vůbec není málo!

Na to, že vůbec vznikla komora jiná a že ji dokonce založili lidé z našeho středu, se dívám s povzdechem. O vzniku tohoto sdružení jsem se dozvěděla na mimořádném sněmu a je mi líto, že to nebyl nikdo z výboru KCÚ, nýbrž člen hlavního výboru Svazu účetních, který nás o tomto nově vzniklém sdružení jako první informoval. Dopis, který nás všechny s tímto faktem seznamuje, byl rozeslán členské základně více jak měsíc po sněmu. Začíná nevesele o tom, že mimořádný sněm svolával výbor s obavou, že půjde o sněm poslední. Sněm výbor svolával dne 14. 10. 2009 (pozvánka je stále na webu) a nové sdružení vzniklo 21. 10. 2009. Takže ve chvíli, kdy jej svolával, muselo již nové sdružení čekat na registraci Ministerstva vnitra, nebo minimálně „ležet na stole“. (Napadá mě, jak velká že byla ta obava?) Co je však jisté, **výbor**, který jsme si zvolili a pověřili vedením naší Komory, **učinil tento krok bez mandátu členské základny**. Ano, z minulého řádného sněmu vzešlo zadání „připravit podklady k osamostatnění Komory“ (navíc, na což se v svatém nadšení zapomnělo, v rozporu se stanovami Svazu). Ale... Řekli jsme si o projekty a výbor nám rovnou postavil nový dům. **Ptal se nás někdo, zda se chceme stěhovat?**

Svobodně se sdružovat je samozřejmě jedním z ústavních práv každého občana. Nové sdružení,

ať jsme jej chtěli nebo ne, je na světě. **My jsme však členy Komory, která je tu přes deset let a nikdo nás z ní nevyhazuje! A podle mne je to ta správná.**

Já si samozřejmě také přeji, aby naše profese měla prestiž ve společnosti, aby se vědělo o nás, o certifikaci, o Komoře... Ale určitě se to nevyklučuje s faktem, že zůstaneme součástí struktury Svazu účetních. Byl to Svaz účetních, kdo certifikaci v této zemi zavedl, následně Komoru založil a na sdružování členů v Komoře, která bude fungovat pod jeho záštitou, má i nadále zájem. Možná se někdy cítíme ukřivdění a odstrkování, ale vše je o komunikaci. Věřím tomu, že Komora má sílu přispět k tomu, aby se Svaz účetních transformoval na moderní organizaci sdružující plno kvalitních odborníků. I když to třeba ještě bude běh na dlouho trať.

Chtěla bych položit ještě jednu otázku, kterou bychom si měli zodpovědět každý: **„Co můžu dát Komoře já?“** Kromě příspěvků. Určitě kvalitní práci, abychom každý den dokazovali, že naše certifikáty opravdu osvědčují kvalitu. A co dál? Voláme po prestiži profese? Ale – malá anketa. Kdo z vás odpovídá na otázku profese „Jsem účetní.“? Neříkáme si častěji auditor, daňový poradce,

finanční ředitel, programátor, učitel na vysoké škole...? Tohle za nás přece žádná Komora neudělá. Ať budeme bydlet tu nebo tam, budeme to pořád my. Takže se snažme! Myslím, že je čas ukázat, že stojíme nohama pevně na zemi a dát naší Komoře, a tedy sobě navzájem důvěru. Za sebe vím, že jsem víru v Komoru neztratila. Myslím si, že má ve struktuře Svazu účetních svoje místo. Vypadá to teď, jako že stojíme na kraji propasti? V tom případě – krok vpřed určitě není správná volba. Možná je na čase vybrat jinou cestu, i když se nám na začátku zdála zdlouhavá. Ale je nás přeci dost, tak ji zvládneme! Děkuji kolegům, kteří zahájili diskusi na stránkách Komory, přidejte se další.

Chtěla bych na závěr říci něco chytrého a sama na to na nestačím. Sahám proto po malinké knížce. Jmenuje se „Šťěstí pro každý den“ a je v ní 366 mouder! Je to náhoda? Ani tu bych teď neotvírala, kdybych před pár lety nevyplnila přihlášku do Komory...

Takže: *„Nemáme důvod chovat nedůvěru k našemu světu, protože svět není proti nám.“*
(R. M. Rilke)

■ Ing. Magdalena Králová

NOVÉ VZDĚLÁVACÍ PROJEKTY

Projekt Komory „**Odborný tréninkový program certifikovaných účetních zaměřený na týmovou práci, manažerské a komunikační dovednosti s využitím cizích jazyků**“, který byl v létě podán na Magistrát hl. m. Prahy v rámci Operačního programu Praha – adaptabilita byl schválen (celkem bylo podáno téměř 800 projektů – převis požadované podpory oproti rozdělované částce činí 606 % (!). Sice předpokládal jeho zahájení na začátku roku, ale vzhledem ke zpoždění na straně Magistrátu bude zahájen ve druhém čtvrtletí. Od února se rozběhnou přípravné práce.

Ve spolupráci s Brno International Business School (B.I.B.S., a.s.) a zprostředkovaně s Nottingham Trent University (resp. ekonomickou fakultou Nottingham Business School, která patří k předním britským ekonomickým školám s vynikající mezinárodní reputací) je připravován **komplexní vzdělávací program dlouhodobého osobního odborného růstu** (uceleného vysokoškolské vzdělání).

Výuka bude probíhat jak v Brně, tak i v Praze (podle dohody), případně i souběžně v obou lokalitách (jedna lokalita vždy formou videokonference). Moduly předmětů absolvované v rámci systému certifikace, popř. absolvované na jiných VŠ (posuzováno jednotlivě) mohou být započteny do studia.

Posluchači jsou registrováni jako VŠ studenti britského programu.

1) VZDĚLÁVÁNÍ V ROVINĚ BAKALÁŘSKÉHO STUPNĚ
Tato vzdělávací rovina je určena zejména členům Komory, kteří mají ukončené středoškolské vzdělání a dlouhodobě směřují k získání bakalářského akademického stupně (v tomto případě obor Business and Management/Ekonomika a management).

2) VZDĚLÁVÁNÍ V ROVINĚ MAGISTERSKÉHO STUPNĚ
Tento vzdělávací program je určen absolventům bakalářských programů (ekonomického i neekonomického směru) a absolventům jiných magisterských stupňů, kteří uvažují o prohloubení a rozšíření svých znalostí. Absolvent získá britský akademický titul MSc (Master of Science), který je možné nostrifikovat v ČR.

Další možností bude účast na připravovaném **manažerském programu odpovídajícím** svým obsahem a formou výuky prestižním **programům MBA**. Absolventi těchto modulů mohou následně požádat o jejich uznání v programu MBA Senior Executive, který organizuje B.I.B.S., a.s. organizuje rovněž ve spolupráci s britskou univerzitou.

■ LZ

„DISKUSE“ NA INTERNETOVÝCH STRÁNKÁCH KOMORY

Využijte „diskusi“ v sekci „Pro členy“, ve které se můžete poradit s kolegy, diskutovat o nejrůznějších odborných tématech nebo o záležitostech týkajících se Komory.

Základní slovníček německé účetní a daňové terminologie – I. část

Rozvaha a výkaz zisků a ztrát

Bilanz zum	Rozvaha ke dni
Anlagevermögen	Dlouhodobý majetek
Sachanlagevermögen / Sachanlagen	Dlouhodobý hmotný majetek
Immaterielles Anlagevermögen / Immaterielles	Dlouhodobý nehmotný majetek
Finanzanlagevermögen / Finanzanlagen	Dlouhodobý finanční majetek
Anlagen in Bau	Nedokončený dlouhodobý majetek
Umlaufvermögen	Krátkodobý (oběžný) majetek
Vorräte	Zásoby
Roh-, Hilfs- und Betriebsstoffe	Materiál
Unfertige Erzeugnisse	Nedokončená výroba
Fertige Erzeugnisse und Waren	Výrobky a zboží
Forderungen aus Lieferungen und Leistungen	Pohledávky z obchodních vztahů
Forderungen gegenüber verbundenen	Pohledávky ve vztahu ovládající a řídicí osoba
Unternehmen	
Forderungen gegenüber Unternehmen	Pohledávky ve vztahu s podstatným vlivem
mit denen Beteiligungsverhältnis besteht	
Sonstige Forderungen	Jiné pohledávky a krátkodobá aktiva
und Vermögensgegenstände	
Rechnungsabgrenzungsposten	
Eigenkapital	Časové rozlišení
Nennkapital	(náklady resp. výnosy příštích období)
Grundkapital	Vlastní kapitál
Stammkapital	Základní kapitál
Kapitalrücklagen	Základní kapitál a.s.
Gewinnvortrag	Základní kapitál s.r.o.
Verlustvortrag	Kapitálové fondy
Bilanzgewinn / Bilanzverlust	Nerozdělený zisk minulých let
Rückstellungen	Neuhrazená ztráta minulých let
Verbindlichkeiten	Výsledek hospodaření za účetní období
Verbindlichkeiten gegenüber Kreditinstituten	Rezervy
Erhaltene Anzahlungen auf Bestellungen	Závazky
Verbindlichkeiten aus Lieferungen	Bankovní úvěry
und Leistungen	Přijaté zálohy
Verbindlichkeiten gegenüber verbundenen	Závazky z obchodních vztahů
Unternehmen	
Verbindlichkeiten gegenüber Unternehmen	Závazky ve vztahu ovládající a řídicí osoba
mit denen ein Beteiligungsverhältnis besteht	
sonstige Verbindlichkeiten	Závazky ve vztahu s podstatným vlivem
	Jiné závazky

Haftungsverhältnisse

Gesamtkostenverfahren

Umsatzkostenverfahren

Umsatzerlöse

Veränderung des Bestands an fertigen

und unfertigen Erzeugnissen

Materialaufwand, Roh-, Hilfs-

und Betriebsstoffe und bezogene Waren

Materialaufwand, Aufwendungen für bezogene

Leistungen

Soll / Haben

Personalaufwand

Abschreibungen

sonstige (andere) Gewinnrücklagen

Sonstige Vermögensgegenstände

sonstige betriebliche Erträge

sonstige betriebliche Aufwendungen

Zinsen und ähnliche Erträge

Zinsen und ähnliche Aufwendungen

Steuern vom Einkommen und Ertrag

außerordentliche Erträge

außerordentliche Aufwendungen

Bildung von Rückstellungen

Verbrauch von Rückstellungen

Auflösung von Rückstellungen

gesetzliche Rücklage

Garance a záruky nezohledněné v rozvaze,
nýbrž pod „čarou“

Druhové členění

Účelové členění

Tržby

Změna stavu zásob

Spotřeba materiálu, energie, zboží

Spotřeba služeb

MD / Dal

Mzdové náklady

Odpisy dlouhodobého majetku

Ostatní fondy (ze zisku)

Ostatní (krátkodobý) majetek

Ostatní provozní výnosy

Ostatní provozní náklady

Výnosové úroky

Nákladové úroky

Daň z příjmů

Mimořádné výnosy

Mimořádné náklady

Tvorba rezerv

Čerpání rezerv

Rozpouštění rezerv

Zákonný rezervní fond

Přehled často používaných zkratk

AfA

AK (Anschaffungskosten)

a.o. AfA

ARA (aktive Rechnungsabgrenzung)

AV

BGA (Betriebs- und Geschäftsausstattung)

BW (Buchwert)

EB (Eröffnungsbilanz)

EK

EWB (Einzelwertberichtigung)

GJ (Geschäftsjahr)

GOBs (Grundsätze ordnungsmäßiger
Buchführung)

GuV (Gewinn- und Verlustrechnung)

GWG (geringwertige Wirtschaftsgüter)

IAV

odpisy hmotného majetku

pořizovací cena

mimořádný odpis

(v ČR terminologicky opravná položka)

náklady příštích období

dlouhodobý majetek

provozní a obchodní vybavení

zůstatková hodnota

počáteční zůstatky

vlastní kapitál

opravná položka na individuálním základě

hospodářský rok

zásady, principy a metody pro vedení

účetnictví

výkaz zisku a ztráty

drobný hmotný majetek

nehmotný dlouhodobý majetek

JA (Jahresabschluss)
LuL (Lieferungen und Leistungen)
PRA (passive Rechnungsabgrenzung)
PWB (Pauschalwertberichtigung)
RSTL
SAV
WJ (Wirtschaftsjahr)

účetní závěrka
 pohledávky nebo závazky z obchodních vztahů
 výnosy příštích období
 opravná položka paušální
 rezervy
 hmotný dlouhodobý majetek
 hospodářský rok

Výhradně pro Bulletin Komory
 připravila Ing. Dita Chrastilová, FCCA

UPOZORNĚNÍ

Vážení členové Komory certifikovaných účetních, dovoluji si Vám připomenout, že **ČLENSKÝ PŘÍSPĚVEK** na rok 2010 má být, v souladu s čl. 2 odst. 1 příspěvkového řádu, uhrazen do **31. LEDNA 2010**. Jeho výše činí 2 000,- resp. 1 500,- Kč (účetní asistent).

Členky Komory na mateřské či rodičovské dovolené mohou požádat o snížení členského příspěvku. V případě potřeby jest možné vystavit zálohovou fakturu.

Platbu poukažte, prosím, na účet č.:

43-1434590217/0100

variabilní symbol je Vaše členské číslo = číslo certifikátu

Do konce ledna má být také zasláno, v souladu s čl. 6 odst. 5 směrnice č. 7/2006, ve znění směrnice č. 9/2007, **HLÁŠENÍ O PLNĚNÍ KPV ZA ROK 2009**.

Přehled o úhradě členského příspěvku a plnění KPV lze nově získat na své internetové „kartě“ (po přihlášení).

Ing. Ladislav Zemánek
 tajemník

POZVÁNKY NA VZDĚLÁVACÍ AKCE V LEDNU A V ÚNORU

20. LEDNA 2010 (9.00—17.00 HOD.)

REFORMA VEŘEJNÝCH FINANČÍ A ÚČETNICTVÍ STÁTŮ OD ROKU 2010

lektorka: Ing. Simona Pacáková (auditorka a daňová poradkyně)

vložené: 1 490,- Kč, zahrnuto do KPV v rozsahu 6 hodin

26. LEDNA 2010 (9.00—18.00 HOD.)

**ÚČETNÍ ZÁVĚRKA ROKU 2009 A NOVINKY V ÚČETNICTVÍ A V DANÍCH
PRO NEZISKOVÉ ORGANIZACE**

lektorka: Ing. Simona Pacáková (auditorka a daňová poradkyně)

vložené: 1 490,- Kč, zahrnuto do KPV v rozsahu 7 hodin

1. ÚNORA 2010 (9.30—14.30 HOD.)

DAŇOVÉ A ÚČETNÍ AKTUALITY ROKU 2010 SE ZAMĚŘENÍM NA DANĚ Z PŘÍJMŮ

lektor: Ing. Jiří Klíma (daňový poradce)

vložené: 1 390,- Kč, zahrnuto do KPV v rozsahu 4 hodin

3. ÚNORA 2010 (14.30—20.00 HOD.)

ZDAŇOVÁNÍ MEZD A PLATŮ

lektorka: Irena Jindrová (Finanční ředitelství pro hl. m. Prahu)

vložené: 1 090,- Kč, zahrnuto do KPV v rozsahu 5 hodin

11.—13. ÚNORA 2010

DAŇ Z PŘIDANÉ HODNOTY PODROBNĚ

lektor: Ing. Igor Pantůček (daňový poradce)

vložené: 4 790,- Kč, zahrnuto do KPV v rozsahu 15 hodin

23. ÚNORA 2010 (9.00—16.00 HOD.)

ZÁKONÍK PRÁCE A PRACOVNÍ PRÁVO

lektor: JUDr. Jaromír Zrutecký (specialista na pracovní právo)

vložené: 1 490,- Kč, zahrnuto do KPV v rozsahu 5 hodin

25. ÚNORA 2010 (9.00—16.30 HOD.)

IFRS — PŘEHLED NOVINEK 2009 A 2010

lektor: Ing. RNDr. Michal R. Černý (VŠE Praha)

vložené: 1 890,- Kč, zahrnuto do KPV v rozsahu 5,5 hodin

PŘIPRAVUJEME

15.—17. DUBNA 2010

DANĚ Z PŘÍJMŮ PODROBNĚ

lektor: Ing. Jiří Klíma

Podrobnosti k akcím naleznete na

WWW.KOMORA-UCETNICH.CZ

■ Jak vyplnit daňové přiznání k dani z příjmů fyzických osob za rok 2009

M. Lošťák, P. Prudký

Tiskopis Přiznání k dani z příjmů fyzických osob za rok 2009 bude opět nový a bude označen jako vzor č. 16, přestože změny v zákoně o daních z příjmů nebyly tak výrazné jako ty, které platily od 1. 1. 2008. Publikace podrobně seznamuje s novinkami a se všemi informacemi potřebnými pro správné vyplnění tiskopisu přiznání, jeho příloh a také při podávání přiznání elektronickou formou. Komentář zákona o daních z příjmů i jednotlivých částí tiskopisu přiznání doprovázejí konkrétní ucelené příklady nejběžněji se vyskytujících kombinací příjmů jak z tuzemska, tak i ze zahraničí.

ANAG 12/2009, brožovaná, cca 290 str.

cca 310 Kč

■ Roční zúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti a funkčních požitků za rok 2009

P. Pelech

Publikace popisuje roční zúčtování vycházející ze zdanění odvozeného z tzv. superhrubých mezd, uvádí praktické použití jednotlivých odpočtů a provádí procesem ročního zúčtování nejen vůči daňovým poplatníkům, ale i vůči správcům daní. Kromě výkladové části a příkladů obsahuje řadu zodpovězených dotazů, dále přehled nezdánitelných částí základu daně a slev na dani včetně daňového zvýhodnění na děti, vybraná ustanovení zákona o daních z příjmů, ve znění platném pro provedení ročního zúčtování za rok 2009 s přihlednutím k úpravám přijatým již pro rok 2009 v rámci tzv. krizových balíčků. Součástí jsou také tabulky daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků pro roční období 2009.

ANAG 12/2009, brožovaná, 248 str.

259 Kč

■ Daňové zákony k 1. 1. 2010 v úplném znění s přehledy změn

S účinností od 1. 1. 2010 dochází k celé řadě důležitých změn daňové legislativy. Většinou se jedná o změny přijaté v závěru letošního roku – např. zvýšení daňového zvýhodnění na dítě pro účely daně z příjmů fyzických osob počínaje obdobím roku 2010, úsporná opatření přijatá v souvislosti se státním rozpočtem roku 2010 zákonem č. 362/2009 Sb. (např. rozsáhlé změny zákona o dani z nemovitostí, ale i důležité změny v daních z příjmů a DPH), a především o rozsáhlé změny v zákoně o DPH od 1. 1. 2010 schvalované v závěru roku 2009.

ANAG 1/2010, brožovaná A4, cca 200 str.

cca 90 Kč

■ Daně 2010 a předpisy související s přehledy změn

Publikace přináší úplná znění daňových zákonů a součástí jsou i Informace MF, sdělení a vyhlášky související s jednotlivými právními předpisy. S účinností od 1. 1. 2010 dochází k celé řadě důležitých změn daňové legislativy. Většinou se jedná o změny přijaté až v závěru letošního roku – např. zvýšení daňového zvýhodnění na dítě pro účely daně z příjmů fyzických osob počínaje obdobím roku 2010, úsporná opatření přijatá v souvislosti se státním rozpočtem roku 2010 zákonem č. 362/2009 Sb. (např. rozsáhlé změny zákona o dani z nemovitostí, ale i důležité změny v daních z příjmů a DPH) a především o rozsáhlé změny v zákoně o DPH od 1. 1. 2010 schvalované v závěru roku 2009.

ANAG 1/2010, brožovaná, cca 1 000 str.

cca 470 Kč

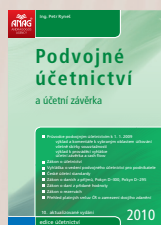
■ Zdanění mezd, platů a ostatních příjmů ze závislé činnosti v roce 2010

P. Pelech

Publikace reaguje na novely zákona o daních z příjmů přijaté v průběhu roku 2009 pro zdanění příjmů ze závislé činnosti a funkčních požitků v roce 2010, tj. zejména na úpravy v rámci tzv. protikrizových zákonů se zvláštním zřetelem ke změnám oproti roku 2009. Podává podrobný výklad ve vzájemných souvislostech a přispívá k lepší orientaci v praxi. Obsahuje také např. upravené daňové tiskopisy, výklad ke zdaňování některých plnění z FKSP a sociálních fondů, zdaňování zahraničních zaměstnanců a zamezení dvojího zdanění příjmů z pohledu zaměstnance, příklady výpočtu měsíčních daňových záloh v roce 2010, dotazy a odpovědi v praxi, úplné znění zákona o daních z příjmů, předpisy související a tabulky daně z příjmů pro výpočet měsíčních záloh a pro výpočet roční daně ve zkráceném vydání.

ANAG 1/2010, brožovaná, cca 460 str.

cca 310 Kč

■ Podvojně účetnictví a účetní závěrka 2010

P. Ryneš

Publikace předkládá ucelený pohled na podvojně účetnictví pro podnikatele v roce 2010 včetně souvislostí a vazeb mezi zákonem o účetnictví, vyhláškou, Českými účetními standardy a v návaznosti na zákon o daních z příjmů a obchodní právo. Nabízí popis a řešení všech problémových oblastí, se kterými se podnikatelské subjekty mohou v praxi setkat, informuje o aktuálních změnách pro rok 2010, slouží současně jako kniha souvztažnosti a poskytuje návod k sestavení a prezentaci účetní závěrky za účetní období roku 2009.

ANAG 2/2010, brožovaná, cca 990 str.

cca 460 Kč

Bulletin Komory certifikovaných účetních
Redakce: Ladislav Zemánek
Vydání: leden 2010